TGL. ÁRC... KÖNYVTÁR
KAPOSVÁR

212

BUDAPEST, 1942. MÁRCIUS 5. — II. ÉVFOLYAM 10. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

HONVÉD SZÁM

MAGYAR ÖRSZEM UKRAJNÁBAN

ÁRA:
20
fillér

HONVÉDEINK NYOMÁBAN

(A Magyar Futár tudósítójától)

A vonatablak előtt elsuhanó pályaudvarok jégcsapos eresze alatt, a szövetséges csapatok tarka tömegében, németek, olaszok, finnek, spanyolok és más önkéntesek között ott áll az ukrán földön a magyar honvéd.

Fegyvertársai megbecsülik és szeretik.

Ukrajnában más az élet, mint a magyar falvakban, mások az emberek és más az éghajlat is. A tél kegyetlen tombolása próbára teszi a szervezetet. A magyar honvéd kiállta a legdermesztőbb fagyokat is, bőrködmönben, bundában állt őrt a csikorgó havon, s most, hogy a fagy felengedett, illetőleg leszállt 8—10 fokra, már köpenyben járnak a mieink. **Azt mondják: tavaszodik...**

A **B. falu állomásán** vöröskeresztes autók állnak. A táboriposta csomagjait hozták. Visszafelé betegeket szállítanak, kórházba.

A kisebb-nagyobb csomagokat gyors ütemben adják kézről-kézre, néha-néha lepillantanak a címzésre: hátha megismétlődik a csoda, mint pár nap előtt, **amikor az egyik somogyi fiúnak a saját csomagja került kezébe.** Nem tarthatta meg. A fegyelem csak annyit engedett meg, hogy megsimogassa — és továbbadja, amíg a rendes úton visszakerül hozzá.

A csomagok elfogytak, hozzák a betegeket, hordágyon, óvatos, puha léptekkel. A kísérő hadnagyorvos meséli: az állomáson, ahol felszálltak, teljesen reménytelennek látta a helyzetet. A vonat zsúfolt volt. Alig remélhette, hogy helyet talál a két hordágynak. Végső megoldásul a szerkocsiban gondolta elhelyezni a hordágyakat és már elindultak a mozdony felé, amikor egy német ezredes megállította őket. Azt iránt érdeklődött, hová igyekeznek.

A betegeket nem engedte feltenni a szerkocsiba, ellenben három tiszttársával

A KIEVI UTÁSZLAKTANYA bejáratánál áll az emléktábla, amelyet annakidején még a cárizmus alatt helyeztek el. A szovjet nem vette le a táblát, csak egy másikkal takarta el. Az új tábla szerint sokat többé nem tér vissza az, ami előtt volt...

Vöröskeresztes autókon szállítják a magyar csapatok csomagjait a pályaudvarra

A KERÉK ÚGY SEM FOROGNA, csak baj lenne vele a síkos utakon; szántalpat szerelnek a kocsira az ukrán városokban

LÁBBADOZÓK AZ UKRAJNAI KÓRHÁZBAN. A honvéd étvágyát még a betegség sem tudja elrontani. Jóízűen fogyasztják el a feljavított ebédet

FORGALMI AKADÁLY a kievi meredek utcán. A szekér rakománya beleakadt az út fölé hajló fába, — magyar és német katonák együttesen szabadítják ki...

ILYEN KIS ÜVEGEKBEN SZÁLLÍTJÁK AZ ELSŐ VONALBA A „SZÍVERŐSÍTŐT"

AZ UKRÁN FÖLDÖN

Szabadságra indul a honvéd; mielőtt felszállna a vonatra, még viszszanéz bajtársaira, akik kikísérték

A magyar tábor környékén az elakadt autókat rangkülönbség nélkül segítik elindulni a behavazott utakon

Ukrán paraszt. Öt zsák burgonyát hozott be a piacra, —még a zsákokat is eladta...

A kievi kispiac árusítóbódéi között sűrű tömegben hömpölyög a környező utcák lakossága; itt a legerősebb a csereüzlet

A kievi nagypiacon életveszélyes a tolongás

Hideg van, de üzlet nincs...

Ukrán paraszt a piacon. Se eladni, se venni nem tud semmit...

együtt kiszállt a részükre fenntartott futárfülkéből és átadta azt a betegeknek. Ők maguk a jéghideg folyosón tették meg a közel százkilométeres utat...

Mi ugyanezt a bajtársi szellemet tapasztaljuk mindenfelé, F. községben éppúgy, mint Zs. faluban, vagy magában Kievben, az ukrán fővárosban.

A kievi szükséghíd építkezésénél például a legnagyobb egyetértésben dolgoznak együtt a magyar és német utászok és nemcsak a munkában, azonkívül is meleg barátság köti össze őket: az **„utászbarátság"**, ahogy ők mondják.

Csodálatos látvány a kievi hídépítkezés.

A Szovjet hadvezetőség visszavonulása során minden hidat tetrobbantott a Dnyeperen, abban a reményben, hogy így gátat vethet a szövetséges hadak előnyomulásának.

A német és magyar utászok rekordidő alatt, kétheti megfeszített munkával elkészítették az állandó hídnak is beillő hajóhidat.

A híd azonban pontonokra épült, alacsonyan és nyilvánvaló volt, hogy az olvadással meginduló első jégzajlás elsodorja. Úi, erős hídról kellett gondoskodni a tavaszi időre.

És már befejezés előtt áll az új híd!

Az új híd alatt hajók is eljárhatnak, rajta pedig a széles autóút mellett vasúti sineken gördül majd kelet felé az utánpótlás.

A magyar utászok a cölöpjármokat készítik a hídhoz. Éjjel-nappal folyik a munka. Háromszor nyolcórás csoportban

A KIEVI HÍDÉPITÉS

Fáradságos munka kigörgetni a kievi új híd hatalmas cölöptartóit; csak a szög 350 kiló bennük...

A MAGYAR UTÁSZ-ZÁSZLÓALJ PARANCSNOKSÁGÁN MEGBESZÉLIK A MUNKATERVET.

A jókedvvel végzett munka kimelegíti a honvédet, nem fázik...

Léket ütnek a Dnyeper jegén, hogy felállíthassák a cölöpöket

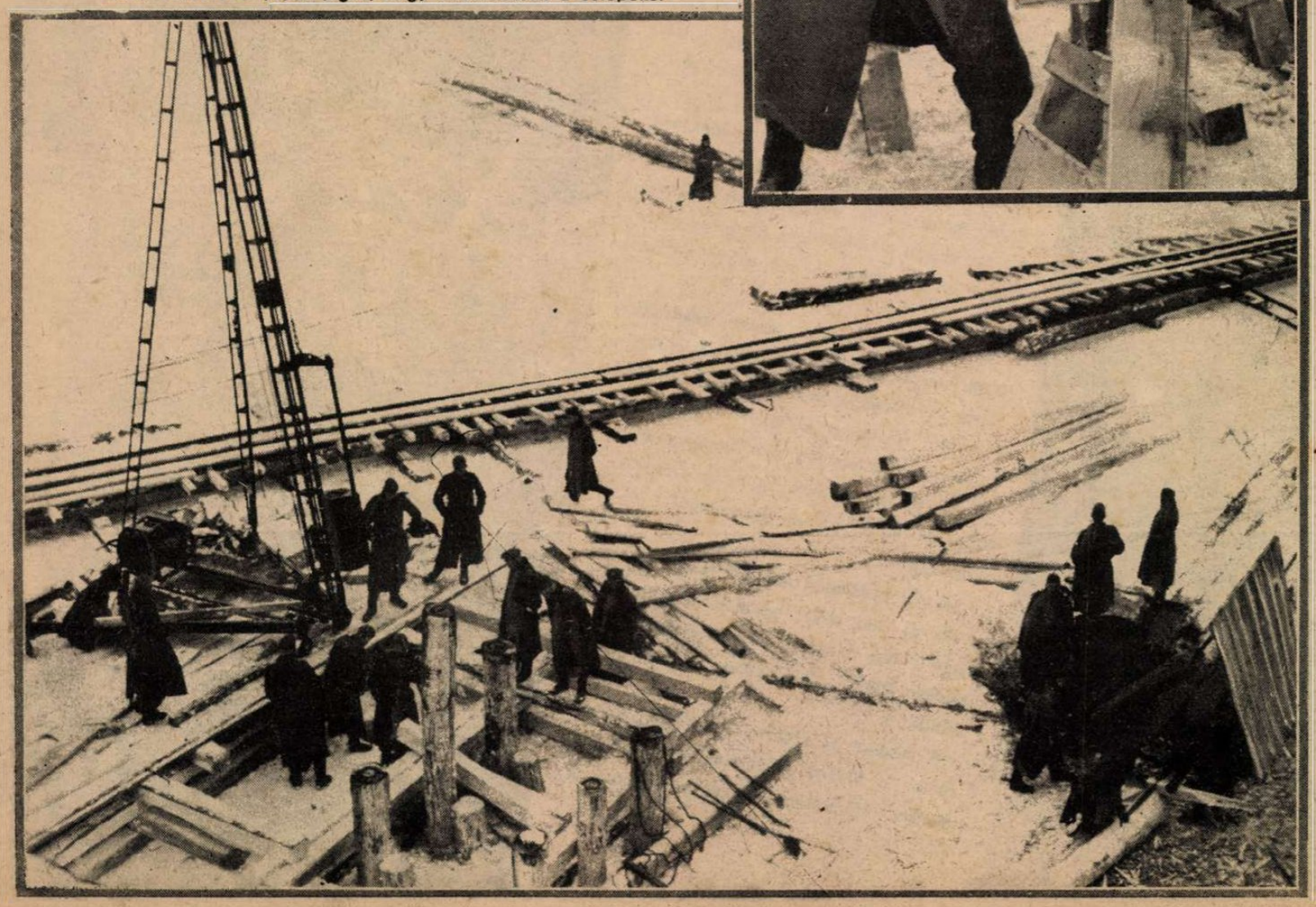

dolgoznak a fiúk, keményen és úgy, mintha maguknak dolgoznának.

Fárasztó munkát végeznek, mégis, amikor eljön a pihenő ideje, nem mind maradnak a laktanyában.

A legényemberek otthonosan sétálnak a kievi lányok között, akárcsak itthon a főutcán. Vagy, ha van engedély rá, ellátogatnak a **„Teleki-térre"**, ahogy a kievi nagypiacot nevezik egymás között.

A piac több, mint „Teleki-tér". Szinte elképzelhetetlen, mi mindent próbálnak eladni itt az emberek! A kirakodó padokon és a földre terített rongyokon békésen hevernek egymás mellett a párjavesztett sárcipő, a gyöngyházlátcső, a prémmé kidolgozott macskabőr, ujjatlan ing, hangszerek és lencsenélküli fényképezőgépek, ingek, takarók, szamovárok és nagyon ritkán valami élelmiszer is, rendszerint répa, vagy burgonya...

Életveszélyes a tolongás a piacon, mindenki venni akar valamit és ugyanakkor saját holmiját nyujtogatja mások felé...

Itt a piac forgatagában magyarul köszön ránk egy testes asszony.

Veszprémből való...

Az egyik szomszédos faluból jött be a piacra, férje szabó, huszonnégy éve élnek Oroszországban...

A kérdésre, hogy miért jöttek el annakidején otthonról, nem akar válaszolni, de tekintete mindent elárul: **„emigráltak"**.

— És milyen életük volt itt?

Mielőtt válaszolna, szeme bizalmatlanul rebben jobbra-balra, aztán nevetni kezd és mi szavak nélkül is megértjük, igen, most már nincs mitől tartania, nem kell félni a GPU mindenütt ott fülelő embereitől, szabadon beszélhet, elmondhatja, ami a szívén fekszik. **És beszél, beszél, ömlik belőle a szó, a keserűség, a sok nélkülözés és szenvedés emléke, a huszonnégy év borzalmai és végül:**

A befagyott Dnyeper hasznos segítséget nyujt a hídépítőknek. Vasuti sineken gördülő szállító kocsik és teherautók viszik helybe a munkaanyagot.

Könnyűnek látszik, valójában azonban közel másfél mázsa egy ilyen gerenda. Eredetileg a hídépítéshez beosztott munkaszolgálatosoknak kellett volna helyrehordaniuk, de tizen se bírták...

Felállítják a cölöptartórészt. Fáradságos és hozzáértést igénylő munka és nem is veszélytelen.

— Az uram semmit sem tett otthon, csak éppen eljött, mert azt hitte, itt minden úgy van, ahogy mondták neki. Semmit sem tett otthon, de ha tett is volna, az itt eltöltött huszonnégy év mindenért elég büntetés lett volna!...

Sír. Arról beszél, milyen lehet most otthon Veszprémben és arról: **mennyire szeretnének hazamenni, ő és ura is.**

Tudjuk, hogy ez most lehetetlen, mégis, nincs szívünk megmondani neki. Biztatjuk, várjon türelemmel, talán sikerül egyszer...

Alkonyodik. A piac lassan kiürül, a honvédek eltűnnek. Korán van takarodó. A félhomályos utcákon színesen keveredik az ukrán és magyar beszéd és az a harmadik nyelv is, amit a kettőből formált a honvéd, hogy beszélgetni tudjon az ukránokkal. **Megértik egymást...**

Csizmarek Jantsó Mátyás.

HONVÉDEK AZ ÚJ KIEVI HÍDON.

HONVÉDEK

Az egész világ figyelme újra a szovjetfront felé fordult. Súlyos, nehéz csatákat jelentenek, megelevenedett a széles arcvonal s a vörös hadsereg kétségbeesett erőfeszítéssel próbálja a tűnő tél napjait egy óriás általános rohamra felhasználni, mert tudja, hogy a tavasz már csak a szövetséges Európa döntésre készenálló seregeinek kedvezhet. Életünk, jövendőnk, országunk és fajtánk sorsa dől el a felviharzó nehéz harcokban, mert a nemzeti gondolat s az európai kultúra szállott szembe a kommunizmus világot megrontó erőivel, s most már jaj a legyőzöttnek!... A heti hadijelentések beszámoltak magyar honvédegységek harcairól is, egy vörös támadás dicsőséges visszaverésében...

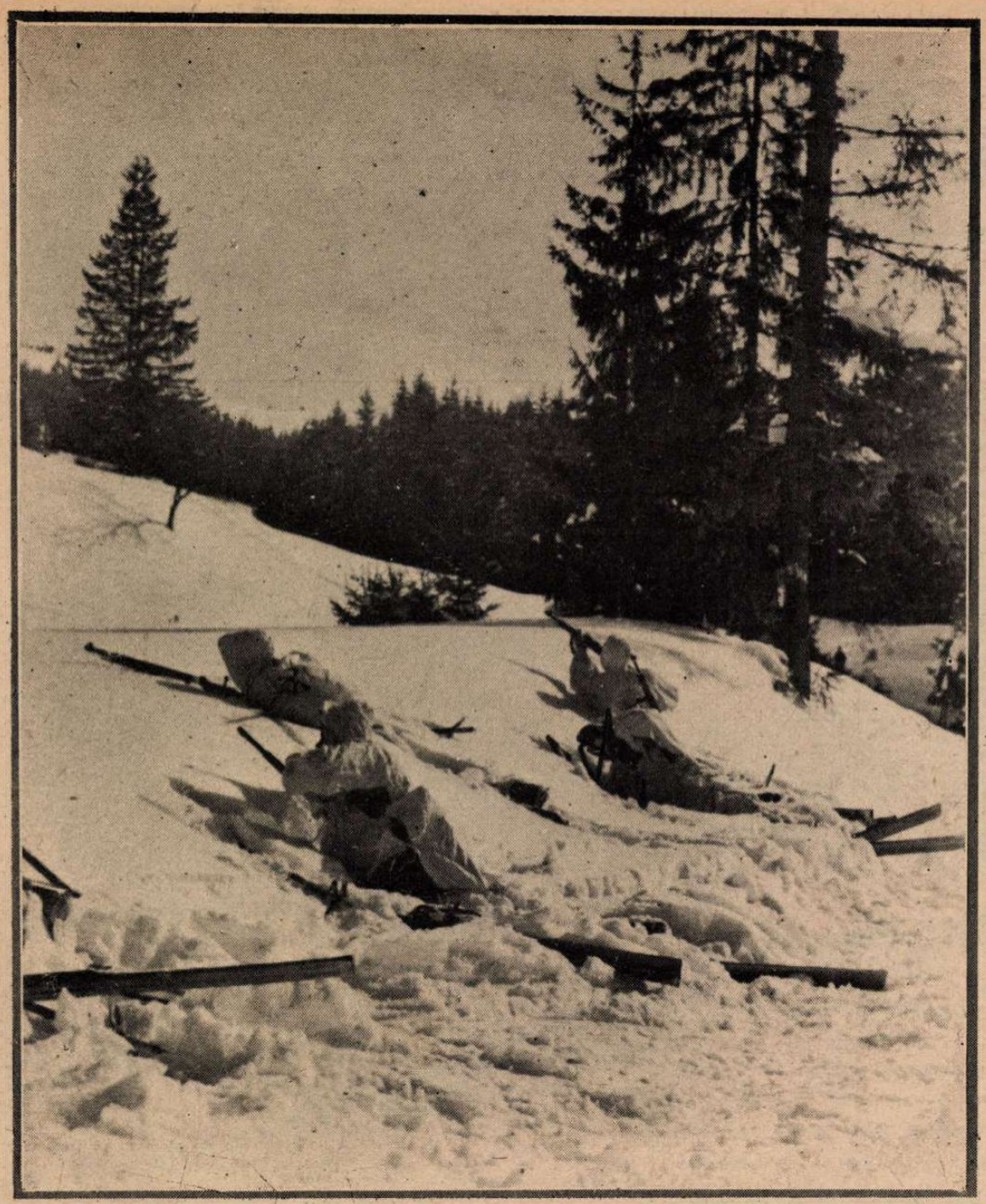

A MAGYAR SÍJÁRŐR FELVESZI A HARCOT A VÖRÖS ELŐŐRSÖKKEL

↑ HŰ SEGÍTŐJE A HONVÉDNEK A MÁLHÁS ÁLLAT;
a nyaktörő hegyiutakon teljes biztonsággal halad nehéz terhével

A HÓKÖPENYES MAGYAR GÉPPUSKÁS[illegible]ASOK
teljesen [illegible] belevesznek a környezetbe, szinte veszélytelenül foglalják el tüzelőállásukat

SÍJÁRŐR VALAHOL SZOVJETFÖLDÖN

MAGYAR TÁBORI KONYHA UKRAJNÁBAN

HARCA A MAGYAR HAZÁÉRT

A FENYVESEKKEL BORÍTOTT ERDŐKBEN
húzódik meg a szétvert és visszaszorított ellenség sok bujdosó katonája s a felderítő szolgálat örökös éberség és veszedelem

TÉRDIGÉRŐ HÓBAN TORNEK ELŐRE A HONVÉDEK AZ ÚJ TÜZELŐÁLLÁSBA

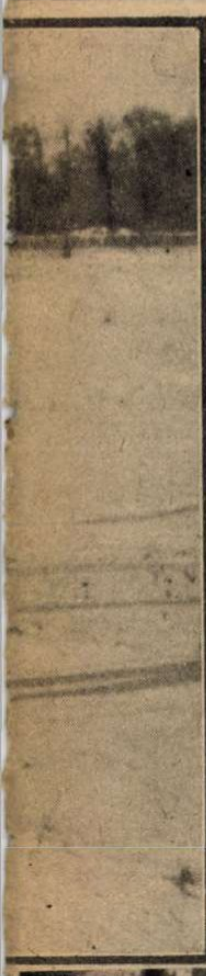

HÍRSZOLGÁLAT KÖZVETLENÜL A DRÓTSÖVÉNYES ARCVONAL MÖGÖTT

TÁBORI PÉKSÉG MUNKÁBAN. ITT A FRISS KENYÉR. .

„BÁRÁNYTEKINTETŰ" SZOVJETFOGLYOK;
ártalmatlanná tett fegyvereiket maguk viszik a raktárkocsikhoz... Elvadított vörös tömegek ellen védi hazáját a honvéd

A hét viharában

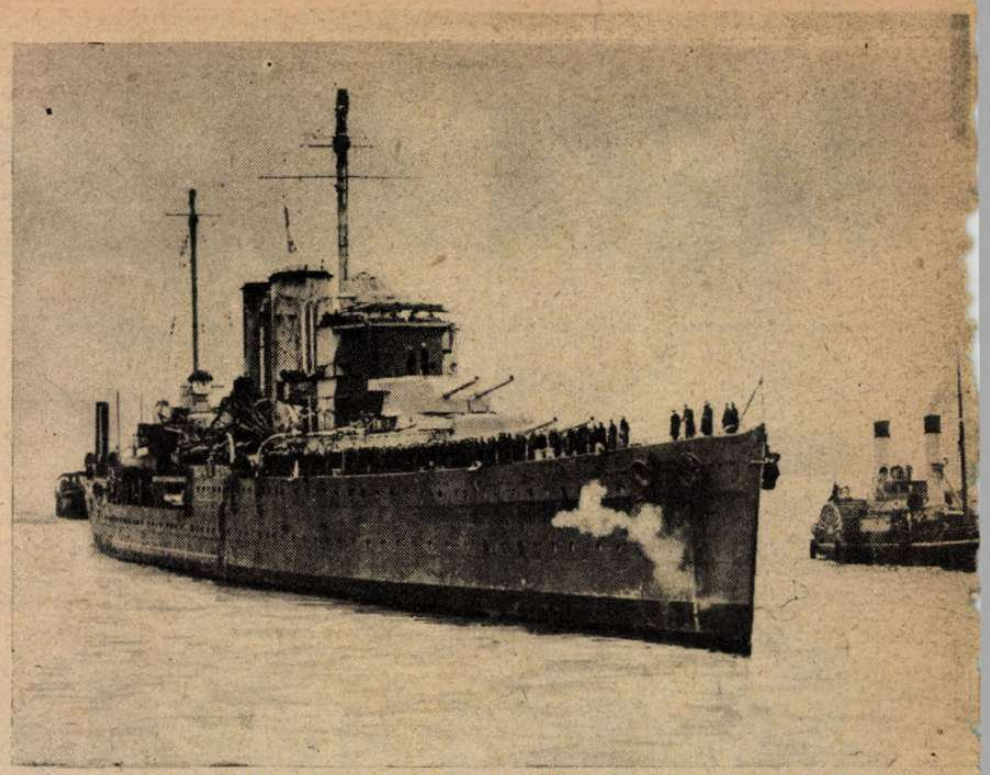

AZ „EXETER", 8390 tonnás modern angol cirkáló, amely a délamerikai La Plata-folyó torkolatánál 1939-ben megvívta súlyos csatáját a „Graf Spee" német páncélos hajóval. A Domei-iroda közlése szerint, Batávia közelében japán repülőgépek két telitalálattal használhatatlanra megrongálták a nagymultú „Exetert".

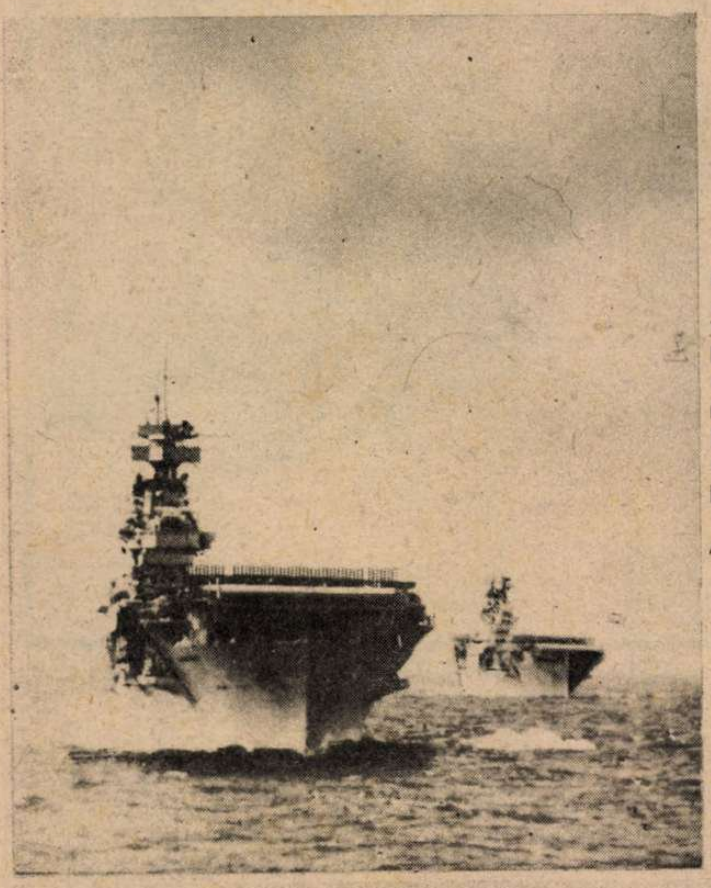

← HALÁLPILÓTÁK GYŐZELME

A Yorktown, (az előtérben) az Egyesült Államok 19,900 tonnás repülőgép-anyahajója. A Yorktown erős amerikai hajórajban haladt az Óceánon és több japán repülőgép a súlyos elhárító tűzben bombaterhével együtt szándékosan nekivágódott a repülőgép-anyahajónak. A Yorktown lángbaborult és elsüllyedt.

↓ CORREGIDOR, A SZIKLASZIGET, a manilai öböl bejáratánál. Az utolsó kis terület a Fülöp-szigeteken, ahol az amerikaiak uralkodnak.

← MAC ARTHUR TÁBORNOK,

Corregidor védője, aki maradék csapataival a sziklás szigetre szorult. Az amerikai sajtó azt követeli, hogy Mac Arthur tábornokot tengeralattjárón mentsék meg a japán fogságtól és állítsák az Egyesült Államok összes haderejének élére. Kérdés, hogy van-e még idő egy ilyen szöktetésre és másik kérdés, hogy vajjon sikerülne-e?

↓ A hét folyamán naponként többször bombázták a német és olasz légikötelékek Málta szigetét és La Valetta kikötőjében az angol tengeralattjárók zárt kikötőjét is szétrombolták.

(A Magyar Futár rádióképe)

↓ A TITOKZATOS CORREGIDORI ERŐD

Corregidor sziklái között az amerikaiak „a világ legmodernebb" erődjét építették meg. Felső képünk: a sziklaerőd alagútbejárata. Alsó képünk: Sziklabarlang a corregidori erődben, a nehézütegek granátjainak elhelyezésére.

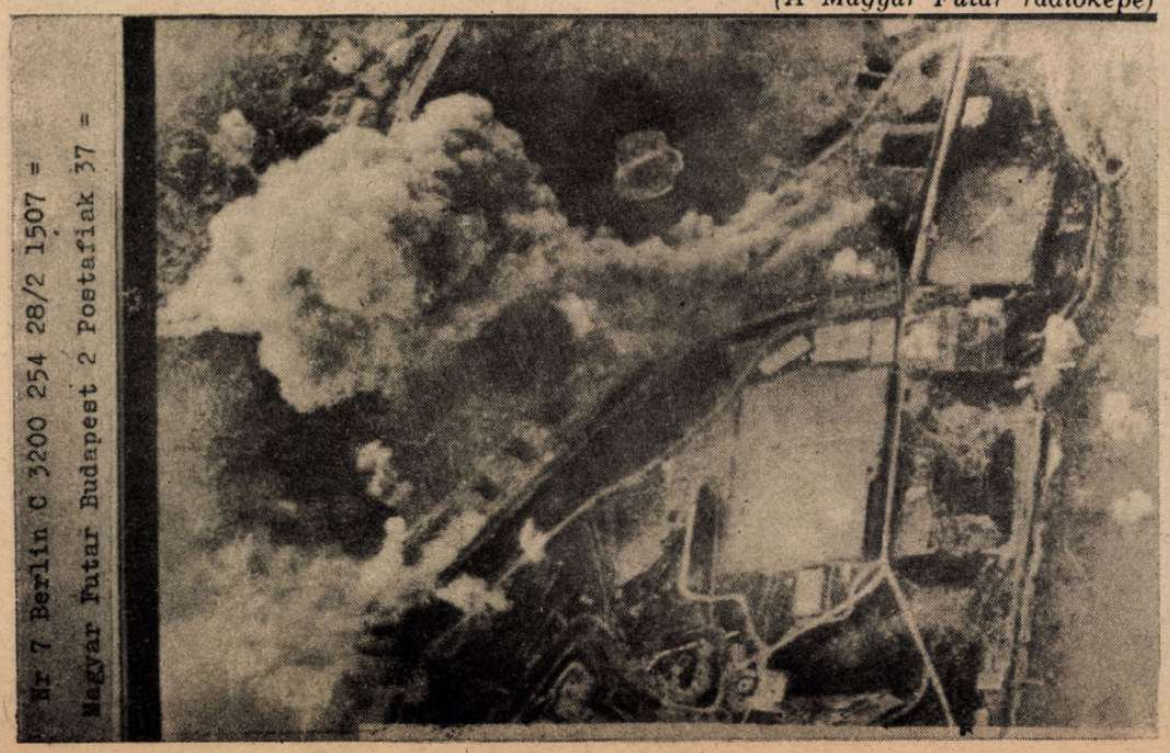

Nr 7 Berlin C 3200 254 28/2 1507 =
Magyar Futar Budapest 2 Postafiak 37 =

HÉTRŐL HÉTRE

A nyilasválság

úgy hullott le a politika gomolygó fellegei közül, mint valamikor a manna, Izrael kiéhezett népe elé. Ez már igen! — lelkendezték csukló örömmel az antiszemitizmus pusztáin kódorgó s kissé már elpilledt zsidók. Felkapkodták mohó sóvárgással a sűrűn szitáló részleteket, tapogatták, vegyelemezték, formálták az adatokat, hogy a közvélemény előtt azt bizonyítsák a nagy ajándékkal, — amit akarnak... Harsog a hír, robban a bomba, nagy a füst, a vijjogás, a szabadon hördülő botránykedv s csodálatosan egyező minden nagyképű tanító következtetés. Természetesen az a tanulság a nyilt baloldaltól a rejtett baloldalig, hogy ime, — szemfényvesztő gyenge csapatocskák, marakodó vezérek, maroknyi csoportok képviselték a zsidóellenességet, a nemzeti szocialista tanokat és a vágyakozást egy új világ után, amelyeknek felszámolása a belső düledezéstől önként bekövetkezik és akkor!... Akkor azután visszatérhet a régi liberális világ a szépszakállú atyák örökségébe jerichói trombitaszóval, akkor visszajöhet mindenki, aki elment, vagy oldalra sodródott, akkor folytatni lehet mindent ott, ahol a csillogó játék abbanmaradt, akkor nem kell már képletesen beszélni s végezetül, ha már egészen biztos a biztos, talán az Aladárokat is ki lehet hajigálni a rezsiköltségekre párnázott állásokból... A szétolvadásig gyönyörűek ezek az álmok s nincs csodálkozni való azon, hogy a zsidók a nyilasválság botrányának legbőszebb kavarói, — akiknek az égvilágon semmi közük sincs az ügyhöz s akikről fel sem tételezhető, hogy igazságot és magyar érdeket keresnek irányított birálatukban.

A zsidóság

és a hozzácsapódott érdekeltségek azonban nem okozói, csak haszonélvezői a nyilasválságnak. Elmúlottak a szép idők, amikor a következetesen kiszivárgó híreket egy fölényes és rendreutasító kézmozdulattal zsidó mesének lehetett minősíteni, amikor minden, politikában valamennyire járatos ember tudta, hogy súlyos, belső válság gyötri, — a nyilas vezetőséget! Jogos különbséget teszünk ugyanis a párthivek tömege és a vezetőség között, mert a nyilaskeresztes pártra az utolsó választáson háromnegyed millió, szavazati joggal rendelkező magyar állampolgár adta le a szavazatát s az már valóban zsidó mese, hogy ezt a politikai tábort csupán az elvakultság és a félrevezetettség szülte. Magyarok egymás között, nem gondolkozhatnak ilyen könnyelműen. A szociális állapotok, a helyzet, az idők szelleme, a felsarjadt vágyak és a kirívó szükségletek együttesen teremtették meg a szélsőjobboldali mozgalmakat s a hívek túlnyomó többsége tisztességes, dolgozó, áldozatkész ember volt és maradt, társadalmunk minden rétegében. Ez a tömeg szétszórtan a városi és falusi munkahelyeken, a magyarság nagy egységéről álmodott, szociális reformokat kívánt s mindig szive melegével támogatta a külügyi vonalon a tengelypolitikát.

Nem a hívek zavarták válságba a nyilaspártot; a dolgozó tagok sokszor behunyták a szemüket a kellemetlen jelenségek előtt s a nyilaspárt kívülálló világnézeti barátai még akkor is hallgattak a beteg állapotokról, amikor már kötelességük lett volna az erélyes szó . . . A válság tisztán és egyedül budapesti s a vezetőségben s a köréje sereglett fővárosi bennfentesek között dúl, végzetes kihatással azokra, akik sohasem akartak rangot, megbizást, emelkedést és hatalmat s csak áldozatot hoztak az új világért . . . A nyilasválság nem ok az ízléstelen örvendezésre s a nagyon zsidós csúfolódásra. Mélységesen elszomorító mozgalmi és emberi tragédia bontakozik ki a közvélemény elé tárt pártvezetőségi küzdelmekből. A cseberből kiöntötték a levet az utcára s most már kár azon töprengeni, hogy jó-e ez igy, vagy a hallgatás lett volna, — még rosszabb . . .

Igy nem lehet

egy nagy pártot vezetni! — ennyi már minden józan ember előtt bizonyos, a nyilaspárt vezetőségének a közvélemény elé bocsájtott peréből. A szenvedélyes vita majd csak arról indul meg, hogy ki a hibás és nagyon rossz szolgálatot tesznek a jövendőnek azok, akik túlmérgesen s elfogultan próbálnak ítélkezni az egyik, vagy a másik fél javára. Az alapvető tévedés a nyilaspárt bölcsőjénél történt s minden felütköző visszásságnak, ijesztő, korcs, vad és nevetséges jelenségnek a kezdeti tévedés a forrása. Jámbor lódítás az, hogy a nyilas vezetőséget az alulról feltörő erők válogatták az élre. Először volt a mozgalom az országban s azután alakult meg nagyhirtelenül, beldiplomáciai úton, itt helyben, Budapest székesfővárosban a vezetőség! Olyan bizonyos meglovaglás történt s a nyergelés apró körülményeire már senki sem emlékszik pontosan. Egyszer csak úgy volt, hogy röpködtek a parancsok, a kinevezések, a különböző számokkal, betűkkel ellátott rendeletek s mert a dolog rendkívül romantikus volt, az áldozatokat vállaló tömegek elfogadták a kialakult, vagy helyesebben: kialakított állapotot. Olyan egyszerű, gyors, váratlan sikerű és elbódító volt a folyamat, hogy szinte már megérthetővé tette azt a személyi diktatúrát, amelyet egyetlen európai nacionalista mozgalom sem ismert soha! Mert halvány sejtelme sincs az olasz, vagy a német nemzeti forradalom vezetőségének kialakulásáról az olyan embernek, aki jámbor tudatlanságában elhiszi, hogy az évtizedes hősi és nehéz küzdelmek úgy zajlottak le sikeresen, hogy egy tiszteletreméltó személyiség felállott s elkezdett parancsolni, kizárni, bezárni, tenni, venni, s egyszer csak uralomra került . . . Ilyen mesét kukoricafosztás közben sem illik elmondani, — hát még megvalósítani egy nagy párt felelősségteljes vezetésében!

Közösségi harcot

csak közösségi szellemmel lehet vezetni: — ez a helytelenül diktatúráknak nevezett modern nemzeti államok sikerének alapelve. Az egyszerű diktálás még a néger törzsfőnök alattvalóit sem lelkesíti, a magyar ember pedig csak a végveszedelemben, a háborúban ismeri el a parancs szükségét, de nem a politikában. Más dolog azonban a korszerű közösségi irány megteremtése, a tömegek ösztönszerű kivánalmainak tisztázása, a nemzeti feladatok összegezése és tervszerű, következetes megvalósítása! Ez a cél, nem a diktatúra! Egy párton belül, ennek a roppant feladatnak előkészítése csak a vezetőség bajtársi közösségében történhetik meg; vitában, ellentmondásban, szabad, egyenes beszédben s a folyton változó viszonyok őszinte feltárásában, mert csak a szellemi küzdelem határozhatja meg a vezetők és a vezetettek természetes és szilárd viszonyát. Dalai lámák csak Tibetben születnek, Európában azonban még a vezéreknek is tanulniok kell, hogy mindennap újra kiérdemeljék a helyüket. Idegen külsőségek felvétele nem pótolja a lényeget s elkerülhetetlenül kudarcba fullad a kisérletezés, ha még a külsőségeket is rosszul s ordítóan hamis formákban utánozzák! Egyszerűség, nyiltság, bátor kiállás mindenért, amit teszünk s nem mások beparancsolása a veszélyes vonalakba, bajtársi szellem, közös gond, közös gyötrődés és csiszolódás nemzeti útunk felismerésében, vállalása közösen az élet terhének és nagyságának s közös temetése emberi gyöngéinknek, — milyen mássá tehetné azt a siralmas képet, amely akarva, nem akarva, elébünk tárul. Senki sem akarja megtanulni nálunk a sokat emlegetett parancsuralom lényegét, amely abból áll, hogy gondosabban kell előkészíteni, megtervezni, s megbeszélni mindent, mint azelőtt, de az elhatározás után és a cselekvés közben már nem szabad megengedni a végrehajtó lendület megtörését senkinek. Milyen világos és milyen nehéz lehet ez a tétel, hogy a nyilas pártközpontban nem alkalmazták. Minden emberi rokonszenvünk az olyan nyilasoké, — a párttagok sorában és a vezetőrétegben egyaránt, — akik a laikus diktatúra bomlasztó következményeit nem érdemelték meg . . .

Panaszkodik

Szekfü Gyula a Magyar Nemzet hasábjain a mai gondolkodás zavaros voltáról s fájdalmasan állapitja meg, hogy romlanak az udvarias érintkezési formák, a polgárerények s a jóhiszeműség, az emberies gondolkodás, a türelem, a szolidaritás és az evangéliumtól parancsolt szeretet helyét agyrémek és kisértetek foglalják el. Mindjárt példákat is sorol fel s tiszta véletlenség, hogy két ilyen súlyos sérelmi példa éppen Szekfü Gyula személyi megbántását zokogja el a nagyközönségnek. Megtudjuk ilyenformán, hogy Szekfü cikket irt Petőfiről s valaki egy folyóiratban illetlenül megtámadta ezt a tanulmányát. Az érzékeny tudós borzalmasan védekezik. Azt mondja, hogy őt a támadója „úgylátszik az apagyilkosnál is roszszabbnak tartja, valamiféle I. számú hazaárulónak", — majd igy kiált fel: „El akarja kobozni Petőfi köteteimet? El akar tiltani általában az irástól és nyomtatásban megjelenéstől?..." A riadt olvasó lelki szemei előtt már felrémlik a szörnyűség, ahogy viszik zord irodalmi hóhérok Szekfü Gyula könyvtárából Petőfi verseit két kötetben, hogy a nagy iró ne élvezhesse többé csöndes magányában a halhatatlan verseket... A másik panasz kissé zavarosabb. Valaki azt állította, hogy Szekfü Gyula valakit felbiztatott, hogy az első valaki könyvét ne adják ki. Pedig nem igaz az egész história. Ebből a két sérelemből vonja le a nagy tudós azt a következtetést, hogy a romló világon már nem lehet változtatni, már az ő intő szavai sem használhatnak s ezért megelégszik a szomorú kortünetek megmutatásával... Szabad talán megkérni Szegfü Gyulát, hogy lapozza vissza nehány nappal a Magyar Nemzetet s olvassa el a „De két disznóm van!" cimü förmedvényt. Ez a névtelen irás vitéz Jaross Andort támadja meg abonyi beszéde miatt, amelyben a kristálytiszta magyar politikus a zsidóbirtokok, a részvénytársasági uradalmak és a latifundiumok területén, a földreform végrehajtását sürgette, mondván, „azoké legyen a föld, akik a hazának a legtöbb katonát adják..." Ez a beszéd ingerelte tamadásra a Magyar Nemzet névtelenjét, akinek idétlen humorizálásában ez a mondat is előfordul: „Ha a földeket aszerint osztanák fel, hogy ki, hány katonát adott a hazának, akkor Jaross Andornak sokkal kevesebb földje maradna, mint amennyije ma van..." Az igazság pedig az, hogy vitéz Jaross Andornak nincs földje s édesapja középbirtokának is elvették a felét a csehek. Volt azonban vitéz Jaross Andornak két daliás testvére s mindkettő elesett a hazáért... S vitéz Jaross Andort, a legfiatalabbat sem hiába avatták vitézzé! Tudja Szekfü Gyula professzor úr, hogy milyen sérelem ez, — abban a lapban, amelyben ő olyan szivhezszólóan panaszkodik, bizony kisebb sérelmeiről?... Vagy úgy gondolja a nagy tudós, hogy félbalról mindent szabad? Nekünk éveken át tűrni kell minden meghurcolást a politikai nézeteinkért, de odaát, ahol a zsidó birtokokat is megvédik, ott mindenki sérthetetlen s ha mégis meglegyintenek valakit, akkor már a világ összedőlését kell megjósolni?... Szálka? Gerenda — professzor úr?!...

AMERRE

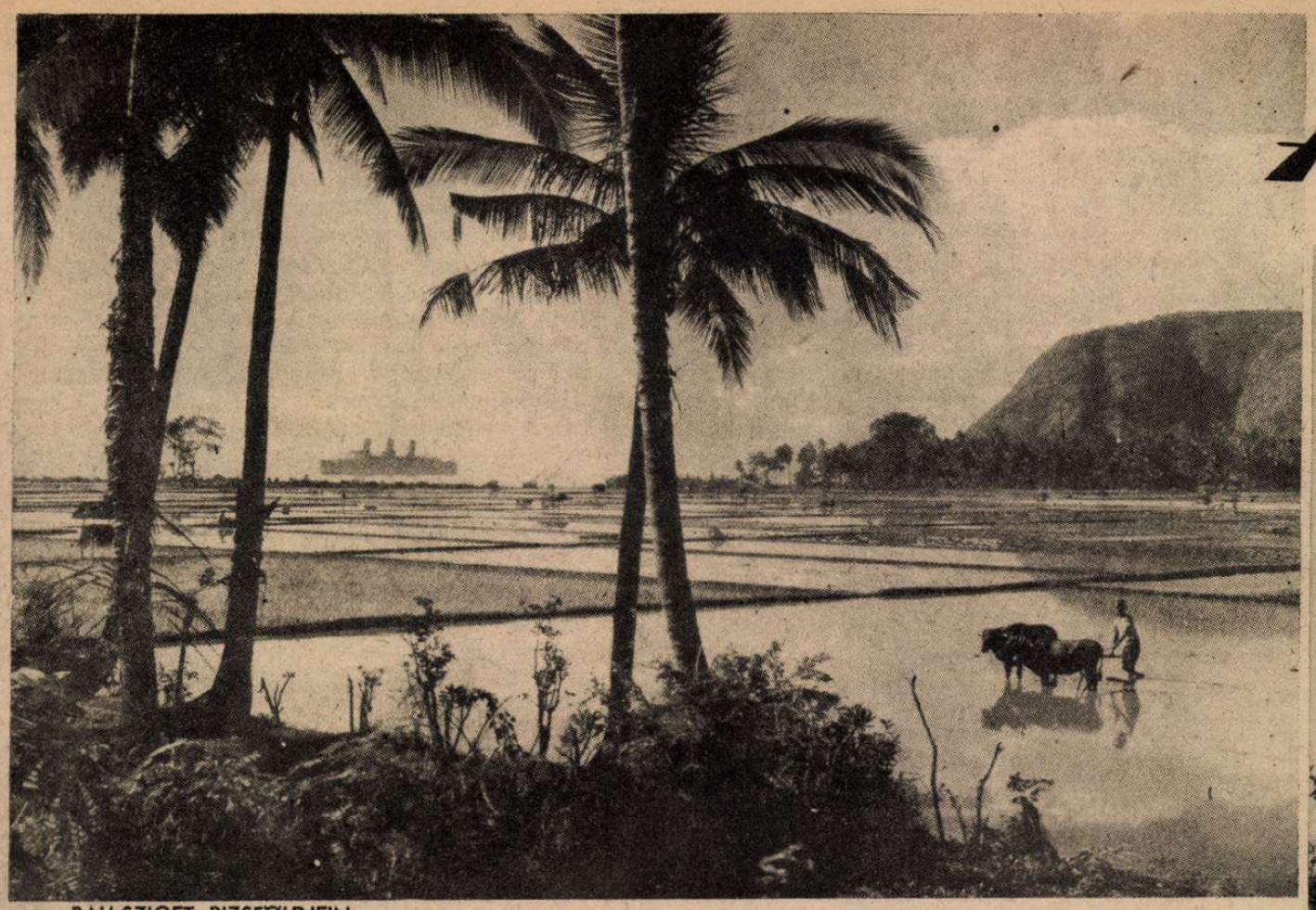

BALI-SZIGET RIZSFÖLDJEIN.
A világ legszebb szigetén boldogan élnek az emberek s a nagy változás csak annyit jelent, hogy a holland gőzösök helyett a rokon japán nép hajói futnak be a kikötőkbe

TEMPLOM BALI SZIGETÉN

Bali szigetén az ősi szövőszéken szorgalmasan dolgozik az asszony, — s ahogy errefelé szokás, — a férfiak tétlenül nézik a munkát . . . Szinte ingyen ad a dús természet mindent s elég a jó élethez, ha az asszony szorgalmas . . .

LASHIO VIDÉKE BURMÁBAN.
Lashionál ér véget a rangooni vasútvonal és itt rakják át a Kínába szállított hadianyagot a vagónokból a burmai úton közlekedő teherszállító gépkocsikra

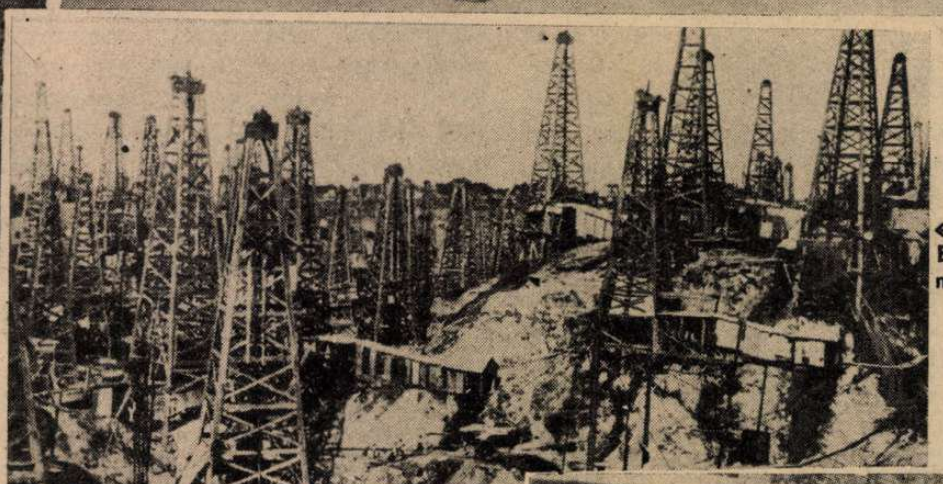

Burmai petróleum-mezők Yenang Young körül

Rangoon római katolikus székesegyháza

AZ ELHASZNÁLT BURMAI ÚT.
Az angol hadsereg nagy teherszállító kocsija alatt leszakadt a kezdetleges híd. Elhagyott helyeken az ilyen szerencsétlenség napokra megakasztja a forgalmat

A JAPÁN HADAK JÁRNAK

↑ Az elfoglalt Palembang, Szumatra déli partjain

ÚSZÓHÁZAK JÁVA SZIGETÉN

← JÁVAI FALU,
melynek bennszülött lakói nem irtóznak a japán hódítástól. A Jáván partraszállott japán csapatok már Szurabaját, a legfontosabb hadikikötőt és Batáviát, a fővárost fenyegetik.

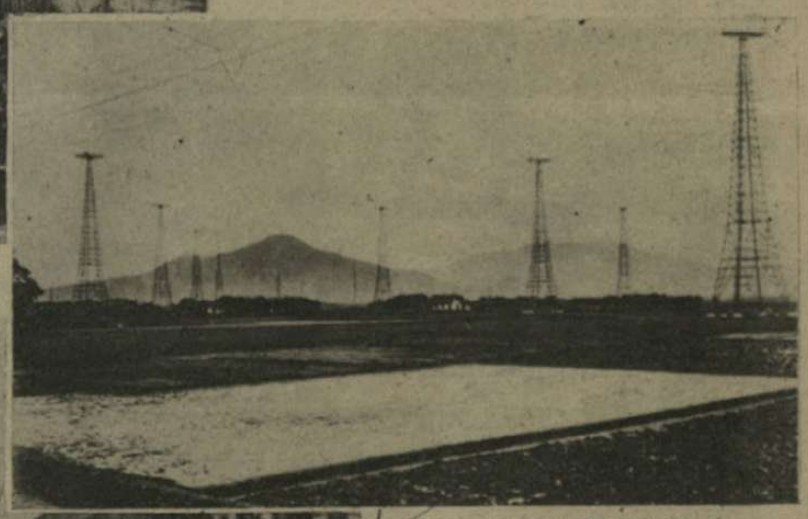

↑ JÁVA NAGY RÁDIÓÁLLOMÁSÁT, Bandoeng városában, szétrombolták a japán repülők

← RANGOON FŐTERÉN
a gazdagok elegáns kocsijait kulik húzzák, a szegények pedig a közkútnál mossák fehérneműjüket

BETON VÁRFALAK ANGLIA ELLEN

A La Manche-csatorna és az Atlanti-Oceán partvidékén a világtörténelemben páratlan erődítmény-övezet építése folyik. A szerencsétlenül járt **Todt** birodalmi miniszter készítette a tengeri várfal zseniális terveit s irányította az alapvető munkálatokat. A rendkívüli feladatokra megszervezett munkáshadsereg az acélnak és betonnak óriás tömegeit dolgozta fel a modern partvédelem építményeibe s **az ellenséges vizekről hazatérő tengeralattjárók számára métervastag betonfalakból olyan bunkereket létesített, amelyeket a legnagyobb légi bombák sem tudnak áttörni. Töltések, gátak törik meg a tengerpart elkerített részein az erős hullámverést, gigantikus erődök páncéltornyai bújnak meg a lapos dombok alatt, huzalok, kábelek, földalatti vasútvonalak kötik össze az egységesen kiépített partvédelmi rendszer minden részét s nincs ellenséges erő, amely a tenger felől az ütegek és az állások vételen sorát áttörhetné. A francia határon épített Siegfried-vonal csodáját is felülmulja az Anglia ellen épített várfal hatalma és története, bebizonyítani a világnak, hogy a háború a harc, a szervezés és a munka hősisége a XX. században. Mialatt Churchill beszélt — a német munkáshadosztályok dolgoztak s örök időkre biztosították Európa védelmét az angolszász betörés ellen!**

Hónapokon át szakadatlanul dolgoztak a betonkeverő gépek a nyugati tengerparton s a hegyvonulatoknál erősebb támaszpontok keletkeztek Angliával szemben ...

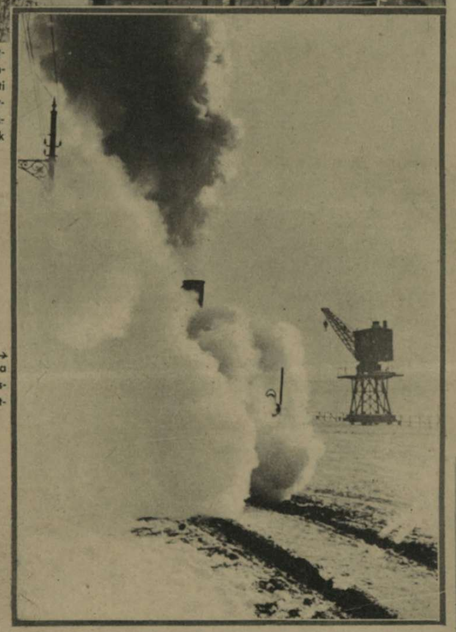

Éjjel-nappal szállították a vonatok az erődépítéshez az anyagot Németország belsejéből

DRÓTTEKERCSEK, VASRUDAK, ACÉLLEMEZEK RENGETEGE ÉPÜL BE A TENGERALATTJÁRÓ-FEDEZÉKEK HOSSZÚ SORÁBA

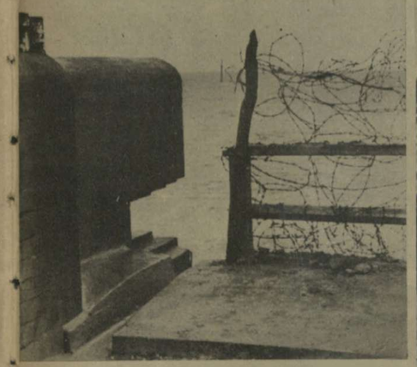

Keményen magasodik a tenger fölé a bombabiztos bunker

A megerősített és védelmi állásokkal ellátott úi mólót már a hullámok is hiába ostromolják

Amikor megszólal a sziréna, tömegekben tódul a munkáshadsereg az éttermek felé. Spanyolok, dánok, hollandusok, franciák és flamandok keverednek itt össze a németekkel ...

Az acélváz már elkészült s nemsokára belepi majd a beton

Európa munkásai közösen építik a várfalat, a modern technika bámulatos erődítményét, amelynek külső vonalán szöges drót várja az ellenséget ...

Japánban is hideg, havas tél van az idén

ÜNNEPSÉG MUSSOLINI TESTÖRGÁRDÁJÁNAK 19. ALAPÍTÁSI ÉVFORDULÓJÁN. A Duce belép a Palazzo Venezia dísztermében a testőrök sorfala előtt

Világ

A KIGYULLADT „NORMANDIE", a 83.000 TONNÁS ÓRIÁS SZÁLLÍTÓHAJÓ, OLDALÁRA DŐL NEW YORK KIKÖTŐJÉBEN *(Rádiókép)*

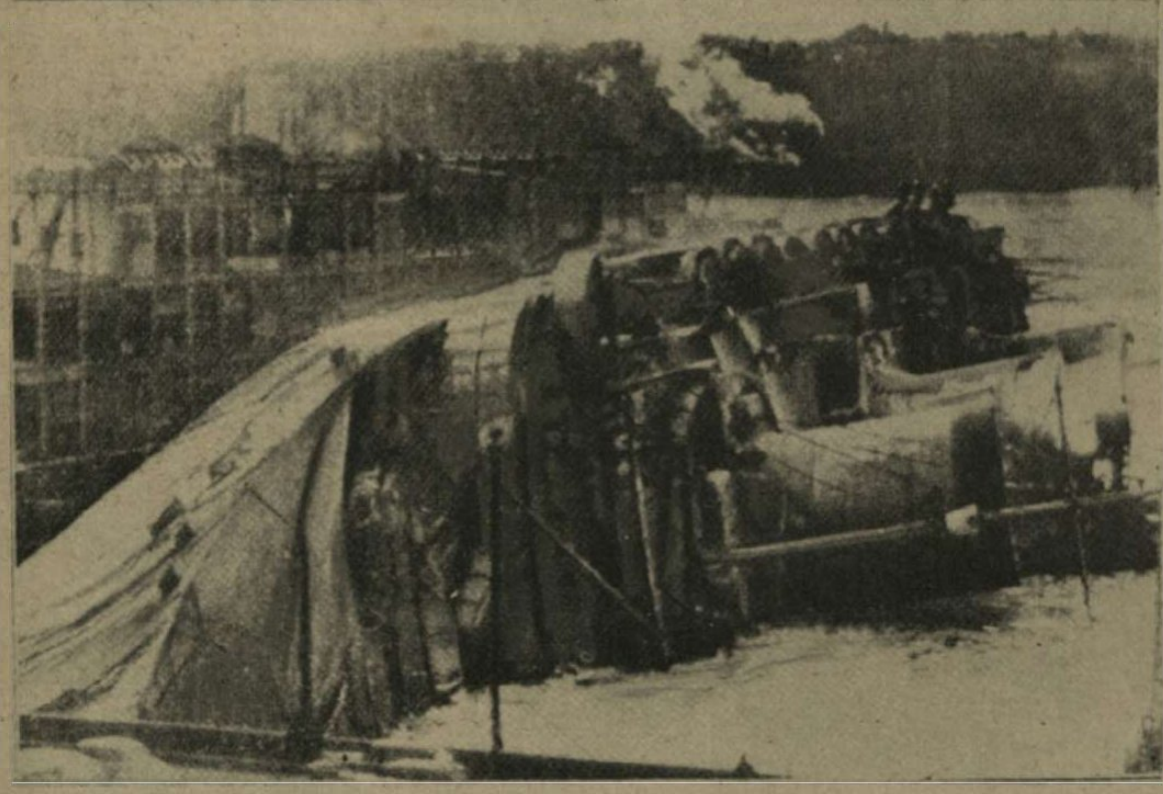

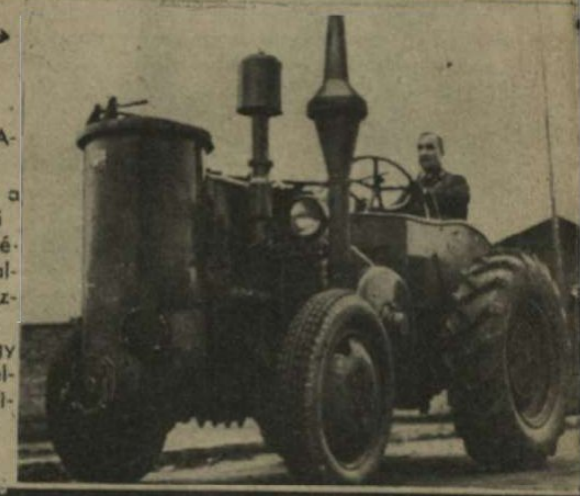

FAGÁZZAL HAJTOTT TRAKTOR A MEZŐGAZDASÁGBAN. Németországban a mezőgazdasági traktorokat egységes, könnyen alkalmazható fagázgenerátorokkal szerelik fel, hogy a munkálatok elvégzését biztosítsák...

AZ IGAZI PLUTOKRATÁK. Halifax lord (baloldalt), Anglia követe az Egyesült Államokban és Morgan, a világ leggazdagabb amerikai bankárja rögeszmét cserélnek a demokrácia győzelméről...

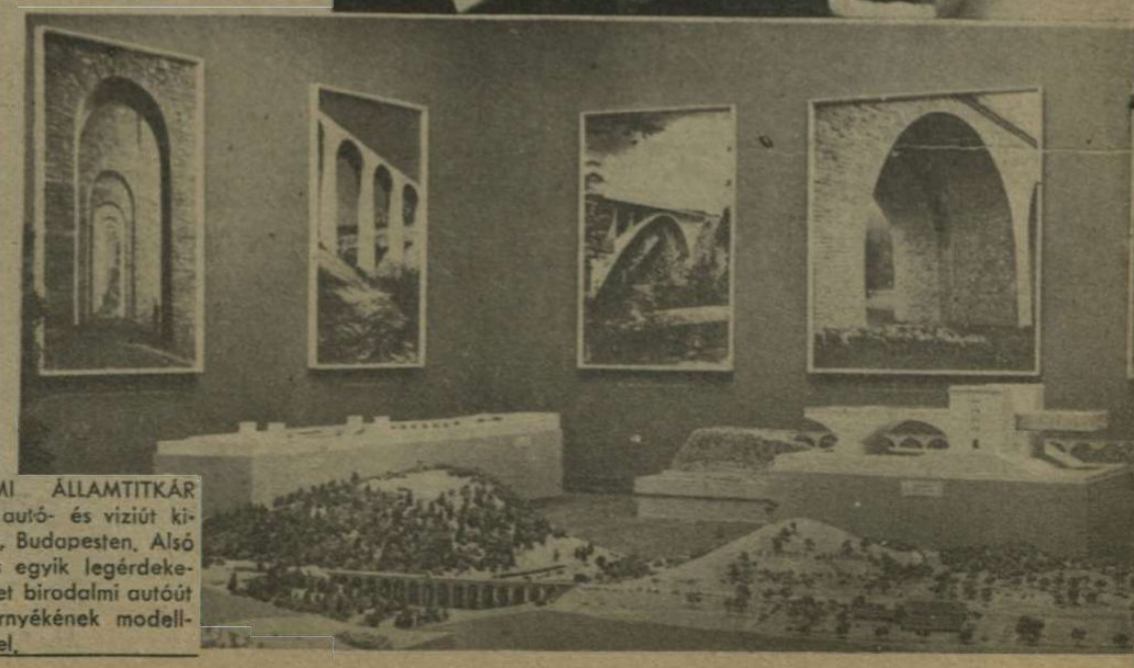

ESSER BIRODALMI ÁLLAMTITKÁR beszéde a német autó- és viziút kiállítás megnyitásán, Budapesten. Alsó képünk: a kiállítás egyik legérdekesebb terme, a német birodalmi autóút egyik hídja és környékének modelljével.

BARCELONA SZABADSÁGNAPJA.
Franco csapatai 3 évvel ezelőtt vonultak be Barcelonába, ahonnan kiverték a vörösöket. Az évfordulót hatalmas felvonulással ünnepelték meg a hazafias szervezetek

SALAZAR LÁTOGATÁSA FRANCONÁL.
A portugál miniszterelnök Sevillában látogatást tett Franco tábornoknál. Képünk a sevillai erődökben tett sétájuk közben ábrázolja; a háttérben Franco tábornok és Salazar között Serrano Suner, spanyol külügyminiszter

Vigadó

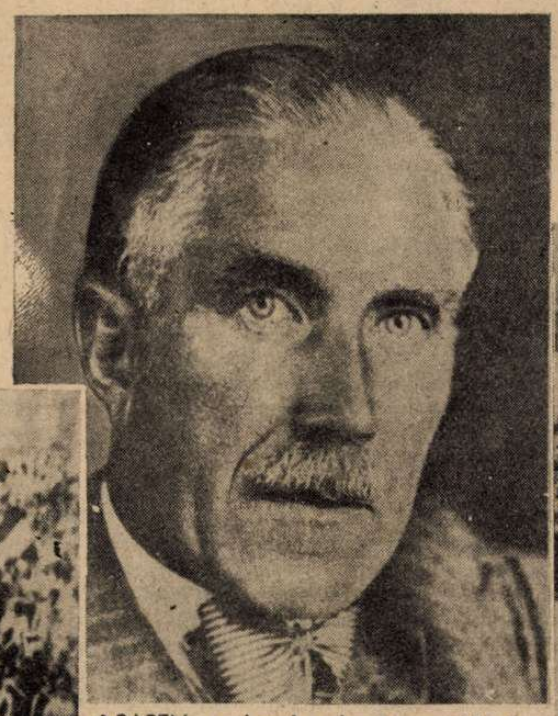

PAPEN, ankarai német nagykövet, aki ellen a napokban bombamerényletet kíséreltek meg. A merénylet nem sikerült, az idő előtt robbant bomba a merénylőt tépte darabokra.

GUSZTÁV SVÉD KIRÁLY
testvére, Jenő herceg és Gruenewald, a svéd festő a dán művészek stokholmi kiállításán

TÜNTETÉSEK INDIÁBAN.
A japán győzelmek híre felrázta India népét. Képünkön Bombay lakossága követeli India teljes függetlenségét

VITÉZ IMRÉDY BÉLA
az „Egyedül vagyunk" matinéján, a budai Vigadóban hatalmas beszédet tartott a magyarság szerepéről a világok harcában.

VITORLÁSVERSENY A MAKASSZARI SZOROSBAN, AHOL MOST ZAJLOTT LE A NAGY TENGERI CSATA, JAPÁN TELJES GYŐZELMÉVEL!

ZUZMARÁS A LOVAK LEHELLETE
a csikorgó hidegben s füst- és ködfelhő mögül csillog elő az utánpótlási vonalon az orosz templom bizánci tornya...

HÓVÁR A SZOVJET HADSZÍNTÉR ÉSZAKI SZAKASZÁN.
Kiváló védelem a dühöngő orkánok és az ellenséges megfigyelés ellen. A hideg — marad...

RIZSULTETVÉNYEK JÁVA SZIGETÉN.
A háttérben egy kialudt vulkán körvonalai látszanak

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Winston Churchill, a plutokrata rend alapjaira felépített világbirodalom képviselője, a százmilliós idegen népeket és nemzeteket elnyomó Anglia miniszterelnöke, aki minden szálat megmozgatott a titkos diplomáciában, hogy a versaillesi és trianoni béke után *egy európai hadsereg leverje a vörös uralmat Oroszországban*, a hét folyamán a következő üzenetet intézte Sztalinhoz:

„A vörös hadsereg megteremtésének 24. évfordulóját a szovjet az idén nyolchavi hadjárat után ünnepli meg. A hadjárat a vörös tiszteket és katonákat dicsőséggel borítja és nagy tetteiket halhatatlanná teszi. Ez a büszke alkalom arra indít, hogy Önnek és a szovjet erő minden tagjának kifejezzem a csodálatot és a hálát, amely a brit világbirodalom népeit hőstetteik láttán eltölti. Kifejezem egyben teljes bizalmamat a végső győzelem iránt, a harcok végén, amelyeket együtt vezetünk a közös ellenség ellen...“

Roosevelt, az Amerikai Egyesült Államok elnöke, Washington születésének évfordulóján hódolt beszédében a Szovjetnek s kijelentette, hogy *„ma minden szövetséges nemzet a nagyszerű vörös hadsereget üdvözli...“* Londonból a nagytőkések polgármestere és sok magas katonai személy küldött üdvözlő sürgönyt Kalininnak és Sztalinnak. *A tőke világvárosa vörös lobogókkal ünnepelte a világforradalom hadseregét.* A szovjetkövetség nagyestélyén a pompás palota termeiben megjelent az egész angol kormány s a milliomos és hisztériás vénasszonyok görcsöket kaptak, ha nem tudtak meghívót szerezni az angol-szovjet kebelreborulás fényes ünnepségére... Ausztráliában *Curtin* miniszterelnök méltatta a szovjet érdemeit s az angol birodalom egész területén a politikai háttérből előretörtek a kommunista szervezetek, megjósolni összeszorított öklökkel az angolszász jövendőt... *Cripps* kikövetelte Churchilltől a konzervatív érzelmű miniszterek távozását mielőtt lordpecsétőri tisztet elfoglalta s magas megbizatása alapján most már az alsóházban készíti elő a baloldali elemek összefogását azok ellen, akik Cripps urat a magasba emelték. *Citrine*, az angol szakszervezetek főtitkára, aki néhány esztendővel ezelőtt szovjetoroszországi tanulmányútja után *a leggyilkosabb könyvet írta a kommunista uralom alá került munkásság borzalmas helyzetéről*, jelenleg az amerikai munkásszervezetek elnökével tárgyal egy olyan szakszervezeti tanács felállításáról, amelyben a brit birodalom, az Egyesült Államok és Szovjetoroszország szakszervezeti vezetői elvtársi közösségbe egyesülnének a világpolitika irányítására! Ezek a vörösen felcsapó hírek és irányzatok önmagukban elegendők annak megállapítására, hogy az angolszász világ tespedtségében és tanácstalanságában hajlandó kiszolgáltatni egész Európát a szovjetnek s megengedi azt is, hogy a vörös forradalom ügynökei a demokratikus kormányformákat is a közeli robbantásra aláaknázzák.

Ahol nincs igazi belső erő, ott a történelmi viharban csak a külső segítségben bíznak. Ahol nincs következetesség, ott az ellenállás szükségképpen csodát váró illuziókba gyöngül. Churchill viharos tapsok között jelentette be, hogy *Anglia új ereje Amerika és a szovjet.* Az ilyen tapsokat az a rejtett érzés csendíti fel, hogy az óriás feladatokat majd mások végzik el Albion büszke népe helyett... *Roosevelt* a történelem tanításainak megcsúfolásával, Washington születésnapján igazolja az Európa ellen megindított háborút, pedig *az amerikai kongresszus előtt minden esztendőben ünnepélyesen felolvassák Washington 1776-os híres üzenetét, amelyben arra figyelmezteti Amerika népét, hogy sohasem vállaljon politikai kötelezettséget Európa ügyeiben.* Ez a következetlenség is éppen úgy magában hordozza a romlást, mint a sunyi számítás, más népek önfeláldozására!

A hét folyamán egyébként elcsöndesedett az a nagy hang, amely közeli győzelmeket jósol a szövetségeseknek. Roosevelt meglepően kisigényű volt s bejelentette, hogy Amerika *„a felőrlés taktikáját“* követi. A világ térképe előtt bizonyította be, hogy az Egyesült Államok nem vehetik fel a harcot a távoli tengereken Japánnal s elhitetni próbálta rádióbeszédében, hogy végül is *a pénz és a nyersanyag hatalma győzedelmeskedik mindenek felett.* A megszokott dicsekvés és fenyegetés elmaradt s Roosevelt Churchill bevált receptje szerint új és kellemetlen meglepetésekre készíti elő a megtorpant amerikai közvéleményt.

Letelt ezen a héten az amerikai tengerészetügyi miniszter által ígért 90 nap is, amely alatt

ELPUSZTÍTOTT AMERIKAI TENGERALATTJÁRÓ.
A Fülöp-szigeteken, a cavitei erőd közelében fekszik a part sekély vizén ez a hatalmas amerikai tengeralattjáró, amelyet a japán bombázók romboltak szét...
(Rádiókép Tokióból.)

TOKYO 11 1805QCM 29 5,15 FRIEDEICHSTRASSE 203 BERLIN

AMERICAN LARGE-TYPE SUBMARINE AT CAVITE NAVAL HAGE, MANILA, BATTERED TO SMITHEREENS AND SUNK IN SHALLOW WATER BY JAPAN NAVAL BOMBERS. JAPAN PHOTO LIBEARY.

CURACAO SZIGETÉN, A WILLEMSTADI KIKÖTŐ.
Az egész világot bámulatba ejtette a hír, hogy a német tengeralattjárók ágyútüzet zúdítottak a sziget olajraktáraira, s a kikötőben süllyesztették el a tankhajókat, 8000 km. távolságban az európai tengerparttól!

PULU WEH SZIGETE, SZUMATRA ÉSZAKI PARTJA ELŐTT.
A háttérben a szumatrai partvidék. Innen keltek át az első ejtőernyős japán csapatok meghódítani Szumatrát...

JAPÁN CSATAHAJÓK FELVONULÁSA AZ ELLENSÉGES ERŐK ELLEN.
Történelmi tengeri csaták zajlottak le a jávai tengeren és a japán haderő partraszállott Jáva szigetén... Ez a vég kezdete Holland-Indiában...!

ÉS UJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

Knox jóslata szerint az amerikai flotta darabokra töri és zúzza Japán minden hadihajóját. Kilencven nappal ezelőtt hangzott el az angol és az amerikai sajtóban felkapott mondat: *„Gyermekes dolog azt hinni, hogy a Csendes-óceánon Anglia és Amerika flottáját Japán egy percig is veszélyeztethetné..."* Egy kis hiba csúszott ebbe az önérzetes mondatba. A hadüzenet után ugyanis a japán flotta körülbelül *egy percig sem veszélyeztette* az angolszászok tengeri erejét, de azóta annál állandóbban és fokozódó mértékben szorítja a romlás felé.

A politikai humor birodalmába tartozik az a felröppentett hír, hogy *Hollandia emigráns kormánya megadta a teljes függetlenséget a holland-indiai szigeteknek.* Kissé elkésett a nagylelkű ajánlat a jávai tengeri csata idején. *Van Mook*, Hollandindia Ausztráliában tartózkodó kormányzója feltűnést keltő nyilatkozatában érdekesen megindokolta a késedelmet. Van Mook kijelentette, hogy *az Amerikában megrendelt töméntelen hadianyagot a derék hollandusok előre kifizették az utolsó garasig, de az árut, sajnos, még nem kapták meg... „Nagy hiba"* — mondotta elkeseredetten Van Mook — *„hogy a demokráciák mindig csak a késői védekezésre gondolnak. A sok visszavonulás hátsó védelmi állásokba, végezetül olyan álláshoz vezethet, amelyben a szövetségesek elveszítik a háborút..."* A próféta beszéljen a hollandindiai kormányzó fanyar szavaiból...

A szovjetfronton

tovább folyik a vörös csapatok könyörtelen harcbavetése s minden jel arra mutat, hogy a vörös tábornokok Keletkaréliától a Krimi-félszigetig, a végsőkig elszánt rohamokkal próbálkoznak. Még egy utolsó nagy kísérletezés növeli meg a halottak és a sebesültek számát, mielőtt a moszkvai hadvezetőség véglegesen feladja a széles arcvonalakon erőszakolt áttörési kísérletek halványuló reménységét. *A téli hadjáratban a szovjet 8 hadsereg teljes felszerelését veszítette el és többszázezer halottal fizetett a hadászatilag jelentéktelen helyi sikerekért.* A Szovjet csak a hazug jelentésekben óvta meg a soha ki nem vívott győzelmek látszatát. Ezeknek a népeket bolondító jelentéseknek alapján, Németországban végzett gondos számítások szerint, december eleje óta 20,000.000 német katona esett el s a vörös hadsereg 2500 kilométert nyomult előre! A szovjethazugságok világában tehát ma már nincs is német katona és Sztalin seregei valahol Párison túl táboroznak...

A valóságos helyzet természetesen másképpen alakult. A szovjethadszíntér *középső szakaszán* 3 hétig tartó súlyos harcokban a németek 126 szovjettámadást vertek vissza s a vörös hadsereg sokezer katonája maradt holtan a csatatéren. A *doneci arcvonalon* is óriás csaták tombolnak. A Szovjet 3 nap alatt 83 harckocsit veszített ezen a szakaszon. Az egymást követő hullámok közül néhány roham átcsapott a tengelyhatalmak állásain, *ezeket a szovjeterőket német, magyar és román csapatok verték vissza. Charkowtól* keletre, a hatalmaserejű német ellentámadás áttörte a szovjetvonalakat s egy napon 75 szovjetpáncélost pusztított el. *Szebasztopol* előtt és a *Kercsi-félszigeten* páncélosoktól és repülőktől támogatott nagyarányú szovjettámadás fejlődött ki, amelyben *a vörösök 4000 embert és 66 páncélost veszítettek.* Német rohamegységek az *Azóvi-tenger jegén keresztül 35 kilométerre törtek előre és megsemmisítettek egy fontos ellenséges támaszpontot a partokon.* Nyilvánvaló, hogy a Szovjet a déli hadszíntéren tovább próbálkozik a támadásokkal, de áttörési sikerekre már nem számíthat.

Eszakon még a murmanszki kikötőt is végigbombázták a német repülők és elsüllyesztettek egy nagy szállítóhajót. *Keletkaréliában* a finnek a 667. szovjethadosztály megsemmisítése után keményen tartják elért állásaikat s vadászgépeik nagy pusztításokat végeznek a felszálló szovjet repülőgépekben. *Leningrád* katonai célpontjait állandóan lövik a nehéz német ágyúk s a tengeri zárlat teljesen elszigetelte Kronstadtot a külvilágtól. *Az Ilmen-tótól délkeletre eső térségben a négyhetes harcban a szovjet 14.000 halottat vesztett és rengeteg hadianyagot! Az utolsó 10 napban 403 szovjet repülőgép pusztult el.* Ugyanezen idő alatt a németek 28 gépet vesztettek. A *valdai-fennsíkon* támadások és ellentámadások sorozatában tovább dühöng a harc. A német légierő az egész arcvonalon merészen támadja az utánpótlási vonalakat s a *zuhanóbombázók különösen a Leningrád előtti állásokat, Szebasztopolt és a megmaradt feketetengeri szov-*

ROMMEL VEZÉREZREDES
magasrangú olasz tiszteket tüntet ki a nagy afrikai harcok után

ŐRSÉGVÁLTÁS UTÁN.
Sietve igyekeznek a katonák a meleg szállás felé, amelyet csak a vékony kályhacső árul el a ritkás erdőben...

←
SZINGAPUR ÁTADÁSA.
Szingapur átadásának történelmi pillanatát örökíti meg ez a rendkívül érdekes tokiói rádiókép. A képen Percival tábornok, Szingapur védője kezében az angol lobogóval, mellette egy másik angol tiszt a megadást jelképező fehér zászlóval, japán és angol tisztek kíséretében, a japán csapatok főparancsnokához megy, az erőd átadására.

(Rádiókép Tokióból)

BÄR KAPITÁNY,
a „Mölders-vadászosztag" parancsnoka, aki hetediknek kapta meg a lovagkereszthez a tölgyfalombot a kardokkal

ZAPP KORVETTKAPITÁNY
hazaérkezése az amerikai vizekről, ahol tengeralattjárója sok amerikai hajót küldött a tenger fenekére. Feleség, virág s kitüntetés várta a hős tengerészt...

HARDEGEN KAPITÁNY IS
szerencsésen visszaérkezett az amerikai vizekről. Már a kikötőben megkapta a lovagkeresztet, a tengeralattjáró hősi és sikeres küzdelmeiért...

jet hadihajók búvóhelyét, a novoroszijszki kikötőt pusztítják. A véres harcokra rendkívül jellemző *Litvinov* szovjetkövet washingtoni beszéde; amelyben kijelentette, hogy *a német keleti hadsereg ütőereje nem gyöngült meg, éppen ezért sürgősen javítani kell az angolszász hadianyagszállítás jelenlegi módszerén.* A Szovjet Angliára és Amerikára számít, Anglia és Amerika a Szovjet ellenállásában reménykedik. *Európa hősei* pedig, akik a végtelen szovjetsíkokon éjjel-nappal súlyos harcokban állanak, a saját fegyvereik, áldozatkészségük és igazságuk erejében hisznek!

A tengeri harc

új eredményekkel gazdagította a tengelyhatalmak hadisikereit. Az amerikai partok előtt a német tengeralattjárók először 8 hajót süllyesztettek el, — 68.000 tonnát, — majd 7 hajót, 52.000 tonnát s 6 másik hajót pedig olyan súlyosan megrongáltak, hogy elvesztésükkel számolni lehet. A hét folyamán bejelentett angolszász veszteség újabb 5 hajó és 42.000 tonna megsemmisítésével *162.000 tonna hajóürre emelte Anglia és Amerika heti veszteségét.* A londoni *Evening Standard* a következőket írja: *„Bizonyos, hogy a tengeralattjárók alkalmazásában a németek valami új módszert találtak fel, amelyhez az angol hajóhad még nem tudott hozzáigazodni. Már azt hittük, hogy a védekezés módját megtaláltuk, de a német találékonyság kimeríthetetlen..."* Lehetséges, hogy az óriás távolságokra kiterjesztett harci tevékenységet, fontos technikai újítások tették lehetővé, de a titkokat a német hadvezetőség bizonyára nem árulja el. A megriadt amerikai diplomácia azt állította, hogy *a németek a Kanári-szigeteket használták fel támaszpontnak. A spanyolok erőteljesen megcáfolták s hamisnak és esztelennek minősítették ezt a rosszindulatú vádat.* Természetes dolog, hogy Anglia és Amerika bűnbakot keres, mert az újabb veszteségekkel, *az angolszász kereskedelmi hajóraj vesztesége 15,500.000 fölé emelkedett!* Anglia a háború elején rendelkezésére álló kereskedelmi hajótérnek több mint a felét már elveszítette s a pusztítás jelenlegi arányai nem sok jót ígérnek a jövendőre.

A *Földközi-tengeren* 1 angol tengeralattjárót és két nagyobb szállítóhajót süllyesztettek el a légitorpedók, 16.000 tonna ürtartalommal. *Malta* bombázása éjjel-nappal folyik és a La Valetta kikötőjében nagyméretű bombák rombolták meg *az angol tengeralattjárók támaszpontját.* Az Anglia körüli vizeken a németek szétugrasztottak egy nagyobb hajókaravánt és két nagy kereskedelmi hajót elsüllyesztettek.

Az afrikai hadszintéren erős járőrtevékenység és kiújuló légiharc közben a főerők újabb megütközésre készülődnek.

Japán háborúja

hőskölteményébe magasodik. A japán csapatok a jávai tengeren lefolytatott tengeri csaták után, öt helyen partraszálltak Jáva szigetén. Szurabaja nagy hadikikötőjét és Batáviát most már a szárazföldön harcoló japán csapatok fenyegetik. A brit hírszolgálat jelentése szerint az indramayai öbölben végrehajtott új japán partraszállásnak az a célja, hogy Jávát két részre ossza, hogy a japánok külön-külön morzsolhassák fel a szövetségesek szétszakított haderőit. Amsterdamból azt jelentik, hogy Jáva szigetén a veszélyben forgó hatalmas *tojui olajmezőket* a visszavonuló holland csapatok vasárnap éjszaka szétrombolták. *A földön, a tengeren és a levegőben tombol a jávai csata! A japán hajóhad 36 óráig tartó tengeri ütközet után 50 szállítóhajóval elérte Jáva északi részét. A szurabajai öböl közelében az egyesült angolszász-holland flotta 3 cirkálót és 6 rombolót veszített el, 4 cirkálója pedig súlyosan megsérült. Batávia közelében is elsüllyedt egy nehéz amerikai cirkáló s az ellenséges hajóhad főcsoportja megsemmisült! A Szunda-szorosban is tengeri harc fejlődött ki, amelynek során egy cirkálót és egy rombolót veszített a hollandindiai véderő. Vasárnap hajnalban egy amerikai és egy ausztráliai cirkálót gyújtottak fel a japán csatahajók. A japánok hősi elszántságára jellemző, hogy a York Town amerikai repülőgépanyahajót több japán repülőgép úgy pusztította el, hogy bombaterhével szándékosan nekirepült a hevesen védett anyahajónak. A nagy tengeri csata végső adatai majd megmutatják a küzdelembe bocsájtkozó felek valóságos erejét és lehetőségeit a Csendes-óceánon.*

Jáva ostromának megkezdése előtt a japánok kelet, nyugat és észak felől tökéletesen bekerítették a szigetet. Timor megszállása lehetetlenné tette újabb ausztráliai csapatok átszállítását Jáva védelmére, de egyben erős támaszpontot biztosított Ausztrália megtámadásához is. *A Banka-szorosban 30 angol és holland hajót nyelt el a hullámsír.* A *Bali* és *Lombok* szigetének elfoglalása során kifejlődött tengeri csatában 2 amerikai és 2 holland romboló elsüllyedt, 2 cirkáló és 1 romboló pedig súlyosan megrongálódott. A bekerítő támadások ideje alatt *Jáva szigetén* a japán légierő az összes repülőtereket megtámadta és *227 gép lelövése után biztosította a teljes légi fölényt.* Most derült ki, hogy az angolok Szingapurból 64 hajót indítottak el a város átadása előtt s ebből a japánok 38 hajót elsüllyesztettek, 26-ot pedig sértetlenül elfogtak. Ezeket a hajókat sűrű emberrakományukkal együtt visszairányították a szingapuri kikötőbe.

Mialatt a hollandindiai dráma a végső felvonáshoz közeledik, a japán hadsereg Burmában is hihetetlen lendülettel küzdi le az akadályokat s veri ki összes állásaiból a harci erejében meggyöngített angol haderőt. A *Sittang* folyónál kiépített

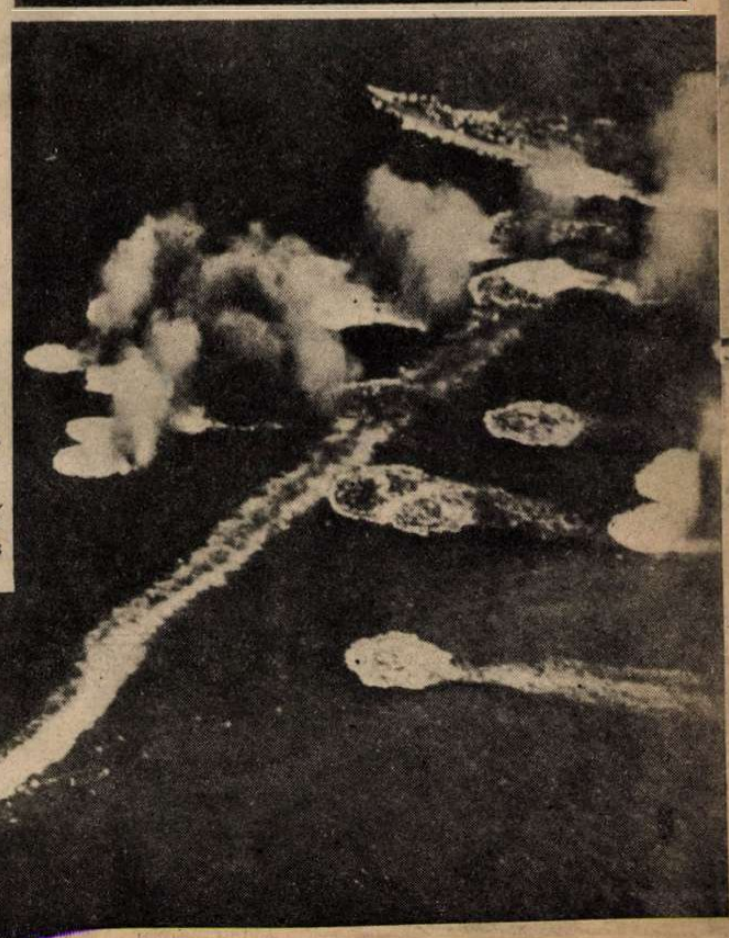

ANGOL HAJÓKARAVÁNT BOMBÁZ AZ OLASZ LÉGIERŐ A FÖLDKÖZI-TENGEREN.
A ritka felvétel rendkívül érdekesen mutatja meg a tengeri bombázás hatását. A jobbszélen menekülő hadihajóból már lángok csaptak fel, a felső balszélen egy nagyobb hajót súlyos találat ért s középen két hajót borít el a felcsapó hullámok és a füst vastag rétege...

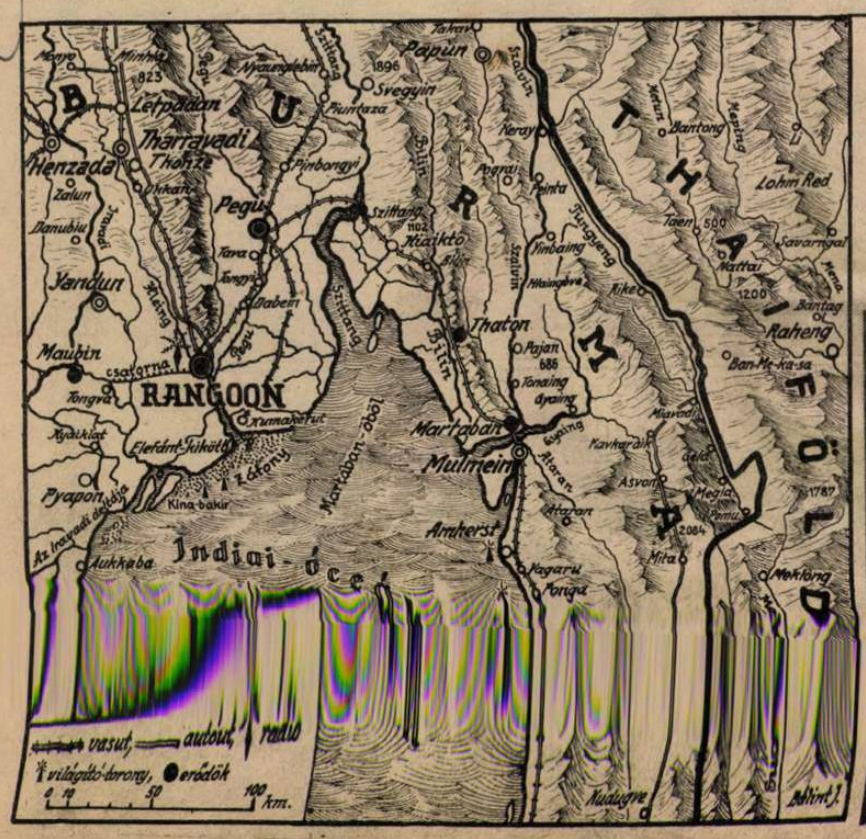

ELŐRETOLT ERDEI ÁLLÁSOK A VALDAI MAGASLATON

NÉMET NEHÉZ ÁGYÚK LŐNEK A KRONSTADTI ERŐDÖT SZAKADATLANUL...

állások összedőltek, ***Pegu*** **városát Rangoontól északra a japánok elfoglalták s így elérték és megszakították azt a vasútvonalat, amely a burmai útra szállította a hadianyagot.** *Rangoonból a kormányhatóságok 700 kilométerre, Mandalayba menekültek s a rangooni kikötőt az angolok véglegesen elaknásították.* **A Sittang folyónál az angol csapatokat a japánok oldalba támadták és a védő hadsereg jobbszárnyát Rangoonig szorították vissza.** *Rangoonban kihirdették az ostromállapotot és a városból a menekülők tízezrei érkeznek India határára.* **A visszavonuló angolok felgyújtották az élelmiszer- és a benzinraktárakat.** *Rangoonban óriási tűz dühöng s a város szélén feltűntek már a japán csapatok.* **Hadászati szempontból Burma sorsa is elintézettnek tekinthető s a végső eredményen már nem változtathat az a beharangozott hír, hogy Csangkaisek kínai csapatokat küld Burma védelmére.**

Indiában félelmetes arányokat öltött a nyugtalanság és a rémület. A Bengáli-öböl szélén fekvő városok kiürítését az angolok már elrendelték. Az Indiához tartozó Andaman-szigetek ellen megtörtént az első nagyarányú japán légitámadás és Port Blair kikötőjét és repülőterét a japán bombázók alacsonyrepülésben géppuskatűzzel árasztották el. **Indiában a kongresszusi párt növekvő elszántsággal harcol a függetlenségéért *Csandra Bose*, az indus nemzeti forradalmárok vezére, aki nemrégen szökött meg a börtönből, felhívást intézett népéhez s felszólított mindenkit, hogy harcoljon a szabadság legördögibb ellensége, Anglia ellen...**

S hogy az amerikaiak közvetlenül is megérezzék a háború ólmos rémületét, a kaliforniai partok előtt japán tengeralattjáró jelent meg s 6000 kilométeres útja után gránáttüzet zúdított Ellwood kőolajfinomító telepére! **Az amerikai sajtó szerint a merészen támadó tengeralattjáró 2500 tonnás, 190 méter hosszú, és két 17 centiméteres ágyúval van felszerelve. A japán tengeralattjáróról közölt amerikai adatok állandóan növekednek és a sajtómesék lassankint vízalatt úszó csatahajóvá dagasztják a derék buvárnaszádot.** *Los Angeles fölött „ismeretlen" repülőraj jelent meg s egész Kaliforniát felverte a légiriadó.* **Érdekes, hogy** *Washingtonban is megszólaltak a hét folyamán a szirénák,* **de a pánikot keltő riadó okairól nem adtak ki a hatóságok hivatalos jelentést.**

A demokráciák és a Szovjet egyesült arcvonalán földet rengető megrázkódtatások siettetik az összeroppanást s nem volna csoda, ha Churchill és társai a régi módszer szerint a veszendőbe jutott háborút valami új diplomáciai összeesküvéssel s a kevésszámú semlegesek durva megtámadásával próbálnák elfeledtetni...

Valahányszor Anglia a vereség dermesztő súlyát megérezte, mindig feláldozott honszeretete oltárán egy-egy semleges államot. De mi lesz — ha elfogynak a semlegesek?...

BAIERLEIN ALEZREDEST,
az afrikai német hadtest új előnyomulásában tanusított személyes bátorságáért, a lovagkereszttel tüntették ki...

KIÉ CHARKOV?
A vörösök és az angolszászok két hónap óta makacsul jelentgetik Charkov elfoglalását. Íme a bizonyíték, hogy a fontos iparvárosban nem Sztalin hadserege tanyázik

A CURAÇAOI OLAJFINOMÍTÓK, AMELYEKET A NÉMET TENGERALATTJÁRÓK SZÉTBOMBÁZTAK

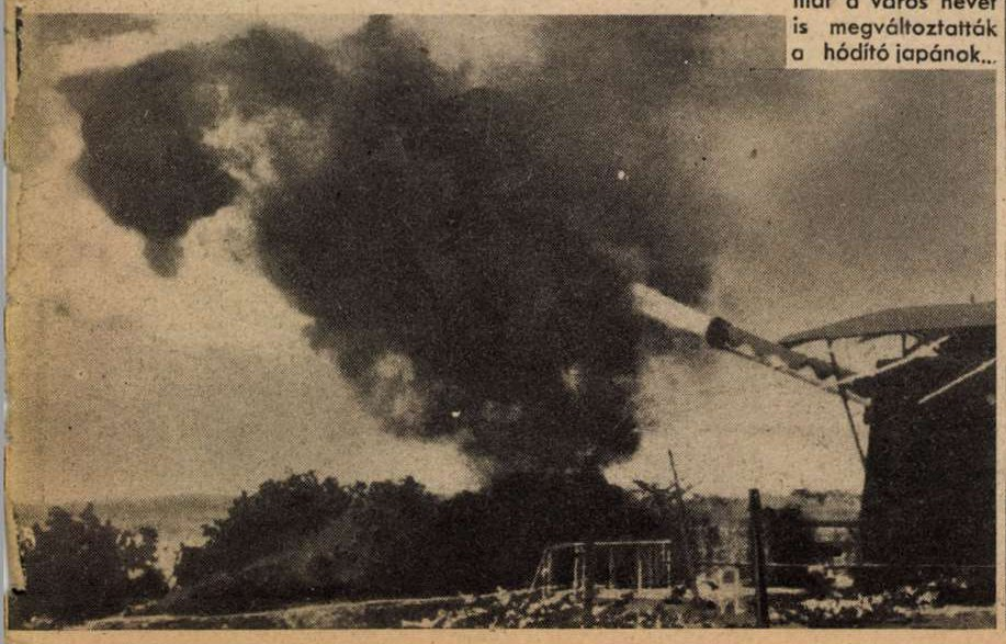

„Parti ágyúnk tüzel a japánokra Szingapurban..." Mire ez a kép a fenti felírással Londonban megjelent, már a város nevét is megváltoztatták a hódító japánok...

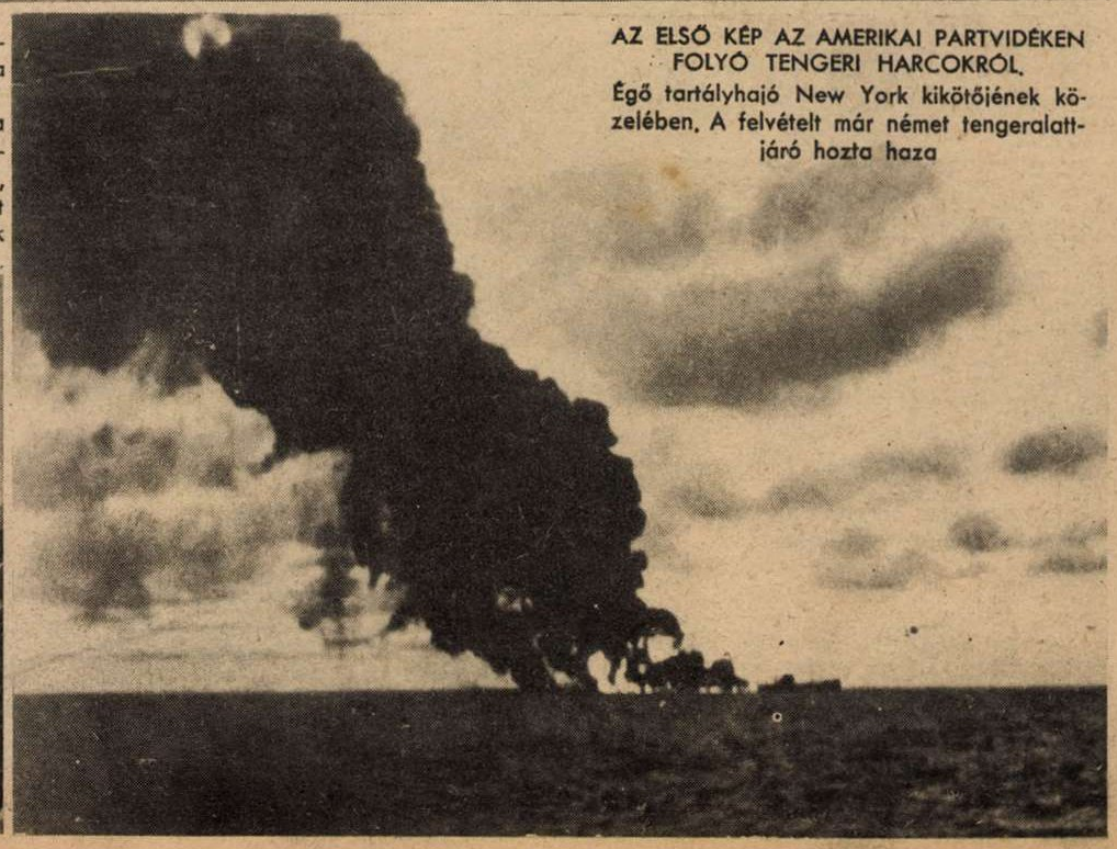

AZ ELSŐ KÉP AZ AMERIKAI PARTVIDÉKEN FOLYÓ TENGERI HARCOKRÓL.
Égő tartályhajó New York kikötőjének közelében. A felvételt már német tengeralattjáró hozta haza

A SZOVJETUTÁNPÓTLÁS BOMBÁZÁSA

Végső erejét szedi össze a szovjet! Katona, lőszer, élelem, felszerelés ömlik a keleti hadszíntérre a szovjetbirodalom minden részéből s a mozgósított utolsó tartalékokkal védekezik Sztalin, elkerülhetetlen veresége ellen. Az arcvonal mögötti készülődésre csap le mindennap s szakadatlanul a német légierő, megzavarni és szétrombolni a vörös hadsereg utánpótlási vonalait.

↑ Kegyetlen hidegben átrepül a vörös arcvonalon a híres Ju 88 osztag, rátámadni minden katonai célpontra a front mögött

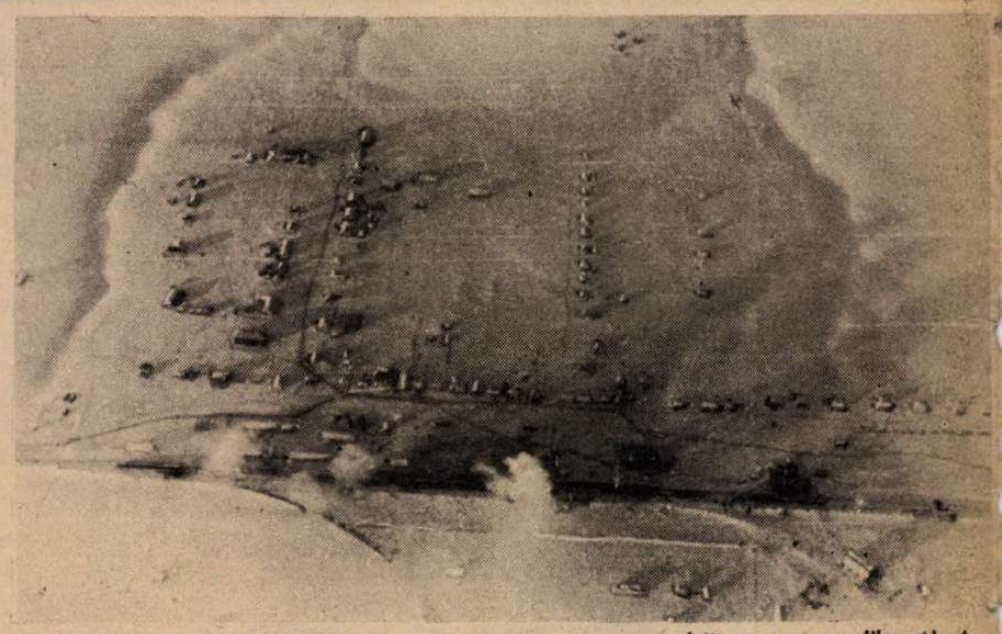

← Mélyen a szovjetföldön feltűnik hirtelen az első célpont, a szovjet tehergépkocsik hosszú, mozgó sora a havas országúton (nyillal jelzett út) és percek alatt romokban hever a sok égő kocsi

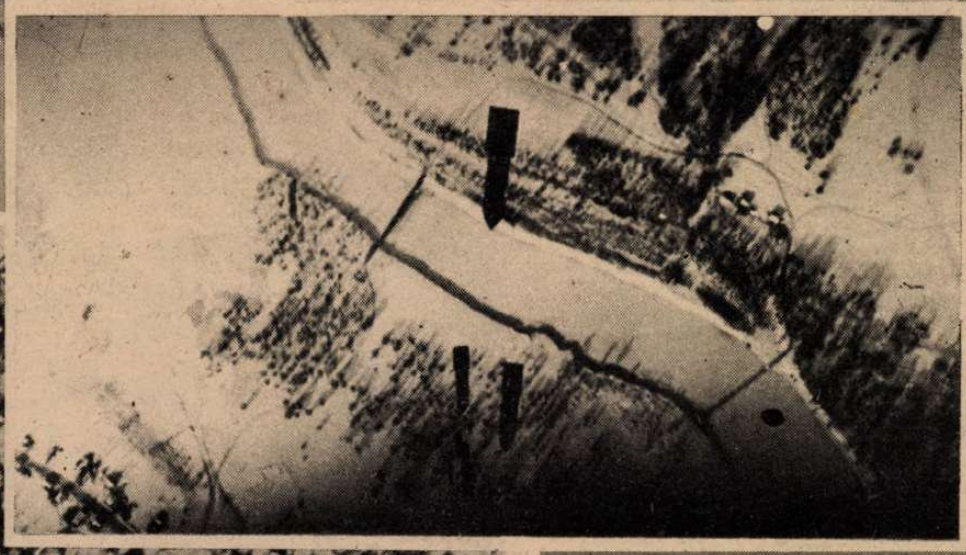

↑ Itt a nagy pillanat! A továbbzúgó gépek előtt éppen befut egy szovjetfalu állomására a hosszú tehervonat, amelyet már a bombák állítanak meg s rombolnak szét..

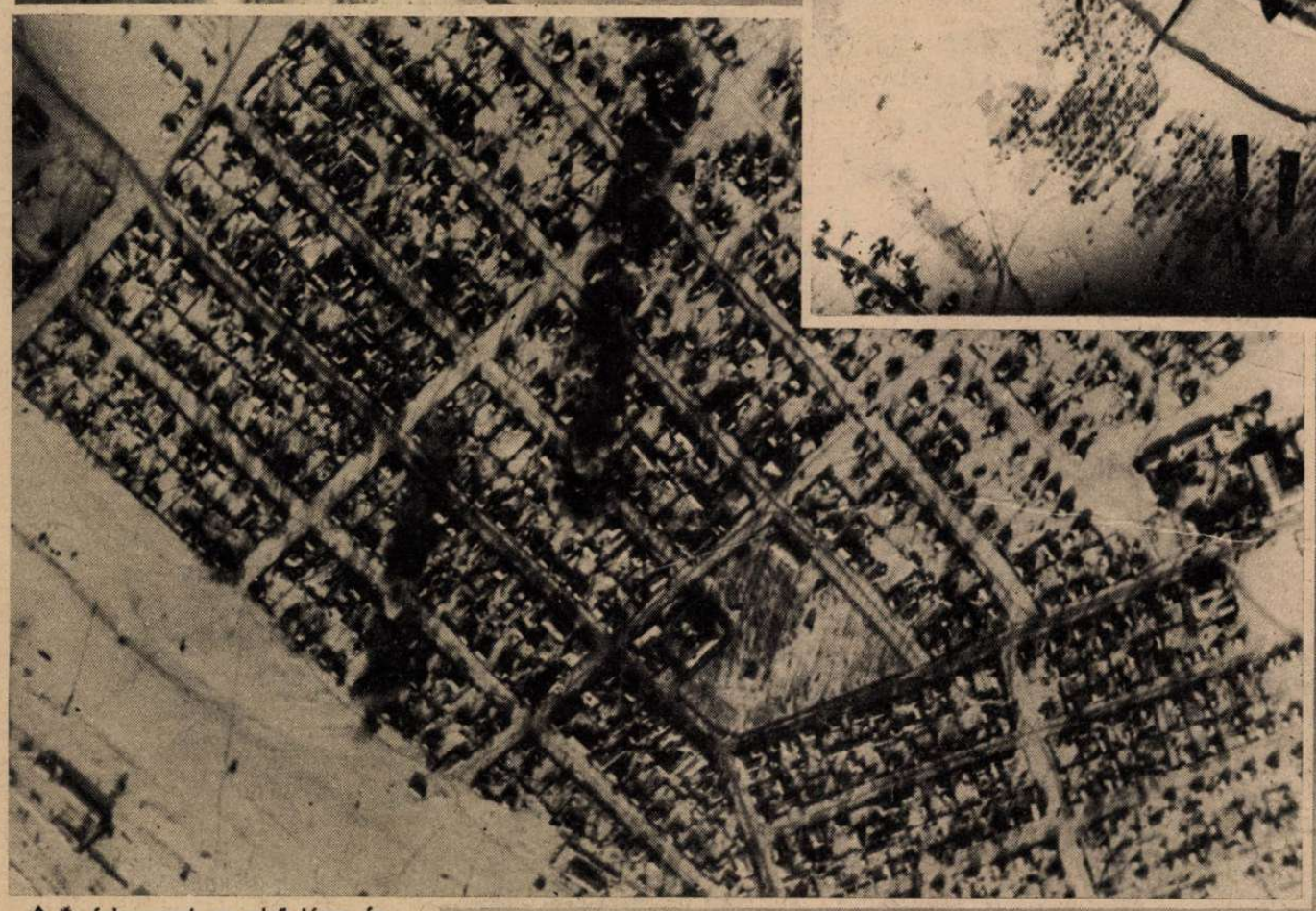

← A sikeres támadás után a légiosztag egy nagyobb szovjetváras fölé száll s a külső negyed gyáraira zúdítja bombáit

↑ És felcsapnak az első láng- és füstoszlopok a városból...

→ Esti szürkületben érkeznek visszsza a harci gépek állomáshelyükre, de holnap hajnalban újra kezdődik a harc, s folyik halálos elszántsággal a győzelemig

Európa egyetlen tevekaravánja

Bulgária déli határán, a vadrodopei hegyláncolaton túl, Trácia földjét visszakapcsolta a bolgár erő az anyaországhoz, az Égei-tenger partjáig. A régi határon át nem vezet vasút és műút Tráciába s a szükséges árucserét, ezen a nehezen megközelíthető területen, Európa egyetlen tevekaravánja látja el. Magasba kígyózó, keskeny és szakadékos ösvényutakon hajtják a bolgár vezetők a tevéket hatalmas rakományokkal a hegyekből a síkság felé s nincs állat, amely jobban látná el a nehéz feladatot, amíg a békeidőben kiépülnek a műutak is a bolgár tengerpart felé...

A bolgár faluban a rendőr pontosan feljegyzi az árut és a vezető adatait.

A bolgár hajcsár szamárhátról vezeti a tevéket a hegygerinceken és a völgyeken át

A török kávé kijár minden faluban. Szeretik a felnőttek és gyerekek a tevekaravánt

A vezérteve nyakában csengő... Haragszik talán a súlyos terhelés miatt?...

Közel a célhoz, az enyhe tengerparti tájon

Leszedik a drága terhet a tevékről

Pihenő a nagy út után. A csókolódzó tevék... Ez a legnagyobb európai ritkaság...

RÉGI MAGYAR VILÁG

. Az 1843-as év viharos esztendő! Az ország egész közéletét feldúlja a közigazgatás egyre fokozódó csődje, a tökéletes tanácstalanság a szükségletek megvalósításában és a rendetlenség minden vonalon.

«... Könnyebb országlásmódokat elképzelni, — írja a napi sajtó, — mintegy falusi bíró dolgát is derekasan, emberül végezni... *A vármegye házikasszája mindig legnagyobb biztonságban legyen, azzal visszaélés ne történhessék, mint sokszor leni szokott. Ez a komoly okoskodók előtt, kivált ha a kassza maguk kezei alatt van, — ki nem vihető.* Hogy a földbirtokosok utak csinálásakor hozzájáruljanak, elméletben szép, de gyakorlatban ki nem vihető, mert a városokhoz közellakónak a rossz út ideig-óráig hasznos, mert *a konkurenciát kizárja, s ha megszünik a régi rend, az útbiztosok jövedelme csökken...* Milyen elmélettel változtassuk a gyakorlatot, midőn példának okáért *a legelésben a földesúr lassan-lassan minden legelőből kiszorítja a jobbágyot, — útcsinálásban, hol 14 napra idegen tájékra hajtják el a szegény parasztot s ott bitangként jobbára esztelenül pazarlott munka közt marháját legelő híján veszni látja. — Vármegyeház építésében, hol a munka terhét a jobbágy viszi, melynek a vármegyeház néha nem egyéb, kinzó helynél, vagy országgyűlési költség viselésében görnyed, melyen az, ki a költségeket viszi képviselve nincs...»*

A rengeteg bajnak a nemzeti gondolat képviselői lennének orvoslói, ha e nemzeti gondolat politikai személyekben bírna megtestesülni:

«A *földesúri községekre* nézve meg volt az, hogy szerettük mondani, hogy a megyei gyüléseken azt a földesurak képviselik. Illuzió volt ez, nem egyéb, de meg volt, — de a *szabados községek* ahhoz hasonlítanak, kik gyámjukat veszték, de nem azért, hogy nagykorúvá legyenek, hanem hogy gyámolatlan kiskorúak maradjanak...»

A nemzeti gondolat képviselői a *középosztály intelligenciája, a honoráciorok* lehettek volna leginkább, de ezek életformáiban és társadalmi szerepléseben volt a legnagyobb zürzavar:

«Honorácior csak a belélet bábeli zavarát növeli. Jogokkal nem bír, csak mentességekkel dicsekszik. Nemesnek nem lehet őt mondani, mert nemesi jogokkal nem bír, de polgárnak sem, mert a városnak adót nem fizet, a városi törvényhatóság alá nem tartozik, de végre néptagnak sem mondható, mert hiszen attól is el van szakítva, adómentes személye létében, s így *egyedüli privilégiuma a nem adózás szomorú szabadítéka.»*

«A városban, avégett, hogy az értelmesek választhatók legyenek, választási joggal is kell bírni, ha magukat oly helyzetbe tevék, hogy a városnak adót fizetnek, s annak érdekével személyes érdeküknek azonosítva van. *Amde e kellékeknek még az magában meg nem felel, hogy valaki «honorácior», azaz ügyvédi, orvosi, sebészorvosi, vagy mérnöki diploma van a zsebében, avagy magát litterátornak nevezi, mivel hogy valaha egy-két ív haszontalanságot összeírt, vagy arcának verejtéke közt egy-két rossz rímet összekompingált.* Egyrészről ez sokkal több, mint mennyi a polgárjog végett szükséges, mert arra, hogy valaki képviselőt választani tudjon, elég az ép és egészséges értelem. Prozódiára, Husztyra, Hypocratesre nem nagy szükség van; másrészről még sem annyi, amennyi a városi polgárjoghoz szükséges, mertha nem akarjuk magunkat misztifikálni, el kell ismernünk, hogy *a puszta diploma még nem tesz senkit olyan helyzetbe, hogy akár némi férfias önállással bírjon, akár adót fizethessen (hacsak nem fejadót), akár pedig a város ügyeivel magát érdekeltnek érezhesse...»*

Hogy ilyen zilált, rendetlen társadalmi körülmények közt, a gyakorlatban az ország kormányzása, illetve a nép részéről a követválasztás hogyan történik, erre megdöbbentő példa a lezajlott *gömöri választás:*

«Gömörben ismét egy irtózatos barbár nap volt, egyike azon napoknak, minőket *másutt csak forradalmak mutatnak*, midőn egy felbőszült kevesebbség fokosok és bicskaszúrások által vív ki a fegyvertelen többség ellenében pillanatnyi győzelmet.»

A gömöri választáson *a reformokat sürgető, mérsékelt S. követjelölt* küzdött a forrongó alsóbb néposztály jelöltjével, *M. kisbirtokossal. Hogy éppen a nincstelen osztály ellenezte dühösen a reformokat, noha azok kizárólag az ő javukra szolgáltak volna, ez is csak egy részlete a társadalmi felfogások tökéletes zürzavarának. A megyegyűlés a követválasztás napja előtt megszavazta a reform adóterhek viselését, és ezzel voltaképen elvileg S. követet ugyanezen programmal meg is választotta s maga a másnap esedéken szavazás, már csak formaságnak számított.*

«Az S. párt, óvakodva ugyan, de menten minden ellentálló vagy ostromló szándéktól nagy számmal jelenik meg a választás színhelyén, *Pelsőcön.* Estefelé szintén csapatokban szállongtak az M. párton lévők s noha számra kevesen, de fokosokkal, ütőeszközökkel ellátva. És szomorú előpostájául a másnap történendőknek, *éjjel megrohanák a nagy többség tanyáit és az egész éj verekedés és lázongó csoportozás közt telt el,* s míg alig virradt, már hangzott a jelszó; *«ne hagyd szabadságodat, nem fizetünk adót»*, — annyira, hogy az S. részen állók s a teremben jó előre begyült értelmesebb nemesség közt is felboríták a rendet, a dolgokat azon mezőre ragadván, hol többé a dühöngő árnak nem lehetett gátat vetni. *A teremben mindent összetörve, a főbírák ajtait mind összezúzva, követelték az első alispántól pecsétes levél alatt az adóelvállalás megsemmisitését! Erre S. kijelenté, hogy ő ily lázongó nemességnek többé követe lenni nem akar.* Az említett erőszakos követelésnek az első alispán engedni nem akarván, szobájának ablaka alá lajtorjákat támogattak, s azon felmászva, fenyegető kitörésekkel követelik

a megsemmisítő iratot. Ki is még mindig késve a visszahúzással, *a teremben volt másodalispánt eközben szívenszúrták. Szerencse, hogy a szúrás csont és bőr közötti részen történt s szivét nem sértette.* Azon túl a követválasztásra készített magazint rombolták össze, az abban talált nagymennyiségű borokat és szeszes italokat kidöntögetve. *Igy végre csakugyan kivívták az adóvisszahúzási iratot s mikor azt megkapták, tüstént kezdődött: «Éljen M. a követ, vesszen a hazaáruló S.», — annyira, hogy az elnök, még nagyobb kitörésektől rettegve, kijelenté M. megválasztását, mire azt, — ki közel se állhatott azon magas hivatal elnyeréséhez, néhány lázongó, legfeljebb pár száz gubás, kik között becsületes kardos egyént látni sem lehetett, — követnek esküdtették...»*

Az 1843-as év szomorú közállapotát semmi sem jellemzi jobban, mint az a tény, hogy *minden második vármegyében rögtönítélő bíróság működik.* Abban az időben a statáriumokat nem országos érvénnyel hirdették ki, hanem minden vármegye maga döntötte el, hogy a közbiztonság romlása miatt mikor van rá szükség, mikor kezdődjék és mikor végződjék be.

Ezek a statárium hirdetések a megyegyűléseken dőltek el. A száz év előtti hírlaptudósító, amikor elindul a békésmegyei megyegyűlésre, nem bírja elmulasztani, hogy bevezetőül a közlekedési viszonyokon ne dörmögjön egyet:

«Ősszel, tavasszal a dús Bácska feneketlen sarában még a legfontoltabb haladó is elakad, s ki életében legalább egyszer *Zombor* városának főutcáján keresztül a megyeházáig, mostanihoz hasonló, sártengerben nem úszott, *az a földi hét kínok egyikét nem ismeri.»*

«Az *alispán* jelentése szerint a rögtönítélő bírói hatalom határideje már két hónap előtt lejárván, az részint többrendbeli gyujtogatások, rablások és útonállások fékezésére, kivált az alsó vidéken irtózatos bőszmerészséggel *dúló Milos haramia s cinkostársai elrettentése tekintetéből* gyorsposta küldendő, felírás mellett, hogy a rögtönítélet újólag egy évre kiterjesztetni kéretik.»

Baranyában hasonló a helyzet:

«A rögtönítélő bíróság jegyzőkönyve, — mely szerint *a megyékben dúló rablócsoportnak három majsi jobbágy által elfogatott két főcinkosa ki is végeztetett,* — a nagyméltóságú helytartó tanácsnak fel fog terjesztetni s nádor őfelsége a rögtönítélő hatalom meghosszabbításáért megkéretik. Továbbá a nagyméltóságú helytartó tanács megkerestetni rendeltett, hogy a kihirdetett jutalom szerint *a három majsi jobbágynak járó 400 forintot kiszolgáltatni méltóztassék,* hogy pedig a jutalom iránti bizalom szilárduljon s a nép a közbátorság fenntartására serkentessék, a megszolgált díj fele, azaz *200 forint a házipénztárból előlegezve ki fog adatni s ez megyeszerte kihirdettetni...»*

Ugocsa se marad hátra:

«A *sáradi haramiák,* kik mintegy 24-en majdnem két évig hallatlan elvetemültséggel űzék a beregi és ugocsai széleken, s többnyire a legszegényebb sorsúaknál iszonyú rablásaikat és vezérük önvallomása szerint egyre-másra 19 rablást, 13 tetemes tolvajságot és 4 kegyetlen vérengzést követtek el, míg nyomós utánjárás következtében a büntető igazság kezei közé kerültek. *A négy főcinkos halálra, a többiek büntetteikhez arányzott fogság, és vesszőbüntetésre ítéltettek.»*

Győr megyében:

«A nádor őfensége engedelmében megyénkben a rögtönítélő bírói hatalom érvénybe lépett. Figyelmet érdemel pandurainknak egyszerű kohás puskájuk s pisztolyaik, s valamint *célirányatlan szűrőknek is alkalmasabbakkali felcserélése tárgyában* benyujtott folyamodásra hozott azon határozatunk, hogy az eddigiek szerint kohás fegyverek helyett jövendőre *duplacsövű csappantyúsok használtassanak,* melyeknek megszerzése és *véleményadás a szűrőkről* a gazdálkodó választmányra bizatik.»

Bars megyében is viharosak az állapotok:

«Ami a lévai járás főszolgabírájától felfedezett katonai éléstári hiányokat illeti, az, *a kolerajárvány szerencsétlen időszakából származik.* Ekkor a mindenfelőli nagy zavarban a lévai járási éléstárak feltörettek, e bűn tényezői máig sem tudatnak, s a lévai főszolgabíró indítványozá, hogy *a hiány osztassék fel az egész megyében...»*

A statáriumok mellett *a hatalmaskodó önbíráskodások ellen* is harcolnia kellett a vármegyéknek. *Heves megyében* hozták ezt a rendeletet:

«Csendbiztosainknak és esküdteinknek meghagyatott, miként rabokat jövőben anélkül, hogy az illető járásbeli szolgabíráknak jelentést tennének, s a vétségeiket önkénytes vallomásaikkal együtt közlenék, — a megyei fogházba be ne küldjenek, *mert az elég gyakran megtörtént, hogy ily rabok adózóink rovására évekig tartattak börtönben, míg végre néhány pálcaüttéssel útnak bocsájtattak, sőt néha fel is mentettek...* Ezentúl tehát ily *«kurta»* rabok vétségének mielőbbi elítélése végett *minden hónap második napján törvényszék fog tartatni.»*

Hont megyében:

«Alulírt tiszti jelentés folytával a községek bíróitól, kik régi szokásnál fogva, minden tekintet nélkül, — hozzá személy és véteknemre nem nézve, — *sokszor világos törvény ellenére a legkegyetlenebb testi büntetésekkel illették a népet, e büntetési hatalom elvétetett,* s az csupán a kerületi tisztviselőkre szoríttatott, kik elébe amazok az illető vétkes tettest egy helységenként tartandó fekete könyvbe jegyzetten adni, s az utóbbiaktól a büntetést kinyerni fogják...»

A közéleti zürzavarokat a kivételezett helyzetbe jutott zsidóság még csak tódította. Sáros megye nagyon felháborodottan tiltakozik ellenük:

«Az adó ügyének végképi eldöntése korántsem a háziadónak a nemesi rend által arányiagos elvállalása felett folyik. Oh, nem. Csak a régi adók kivetés módjáról van szó. *Megyénkben közel, de igen közel 2.000 zsidó család van, és mégis ezek összesen és egyetemlegesen a legközelebbi évben nem többet, csak 900 forintot fizettek adó fejében; — holott egyrésze terjedelmes földesuri javak bérlője, másrésze pedig üzérségek által több kereskedési cikkeket, mint példának okáért pálinkát, egyedárus körmei közé kapva, a termelők tetemes kárára kénye szerint kezeli azt, míg egy bizonyos osztály a korcsmák bérét, — mert nálunk igen ritka a keresztény korcsmáros, — az egymásközt megállapitott szabály szerint a földesuri jövedelmek tetemes csökkentésével lejebb és lejebb szállítani törekszik. Csekély, valóban igen csekély azoknak száma, kik közülük kézimesterségekből, vagy más valamely nem kupeckedő módokból élnek.* És e zsidóknak vagyis inkább bérlőknek ezen legyezése, — mert ezen köpeny alatt tárgyaltatott eddig is mindig, — korántsem onnan származik, mintha megyénk törzsökös patriciusai az adózó népen könnyíteni nem kívánnának, hanem onnan, és egyedül csak onnan, hogy *régi szokás szerint a nemesség minden adótól mentességét épségben fenntarthassa, kik bérlőiket ugyane jogban gondolják megtarthatni...»*

1843-ban már kiütköznek a magyar nemzet fájó társadalmi és politikai sebei. A kiváltságos osztályok önzése, vaksága, a zsidó előretörés és az elvadult közállapotok szelet fújnak az újítás vágyának vitorlájába.

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

BAJ LESZ A DEMOKRATA CIRKUSZBAN...

SZAKEMBEREK

— Hogy van az, hogy mindig maguk az árdrágítók?
— A szokás kedves kapitány úr, — a szokás..

ZÚG A JÖVENDŐ HARANGJA KELETÁZSIÁBAN

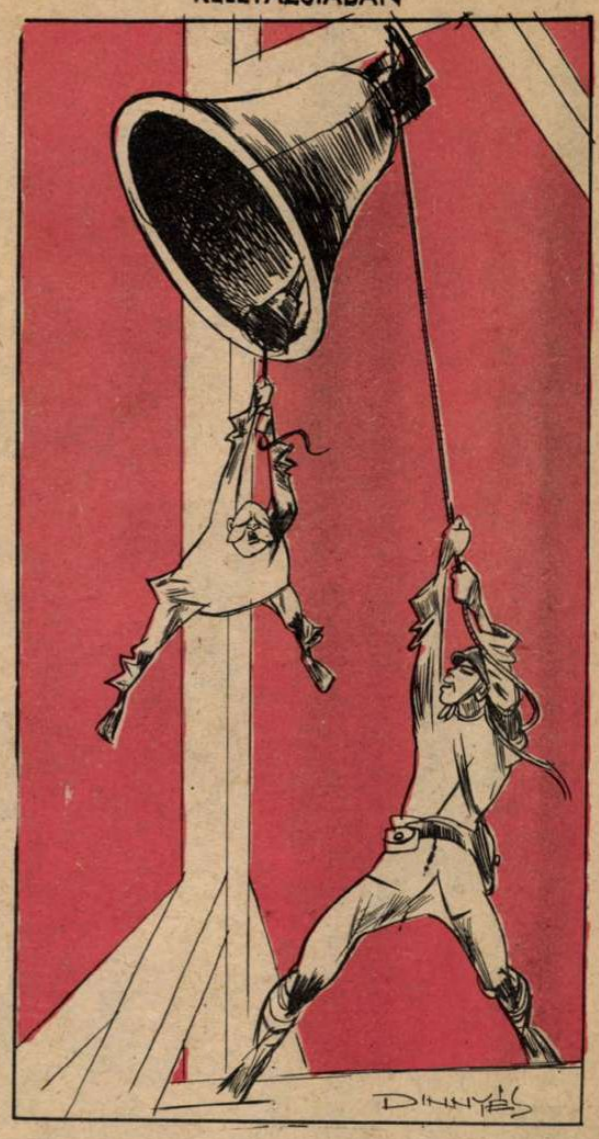

ANGOL UDVARIASSÁG INDIÁBAN

LEZÁRULT A BURMAI SOROMPÓ

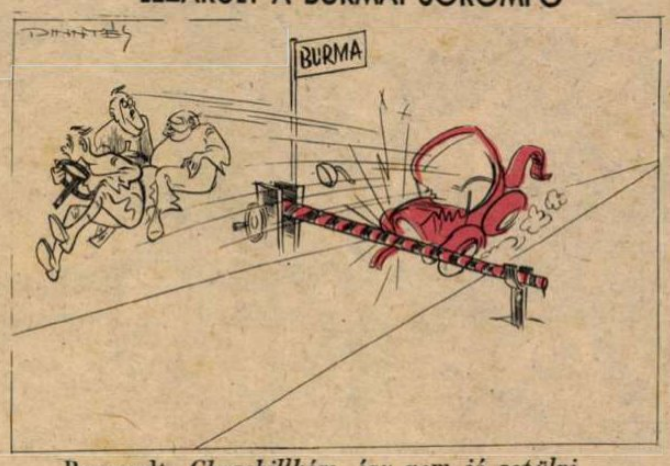

Roosevelt: *Churchillkém, így nem jó repülni...*

AZ AUSZTRÁLIAI VENDÉGLŐBEN

Japán: *Megengedi, hogy letelepedjünk? Olyan sok itt a hely...*

AZ ANGOL HADSEREG BURMÁBAN

(Kladderadatsch)

NÉPMOZGALOM

Szovjetoroszországból jelentik, hogy az utóbbi hónapokban a halálozások száma túlhaladta a születések számát...

A NAGY SZINÉSZ ÉS A NAGY SUGÓ...

AZ ARANYBORJÚ IMÁDÓI

ALADÁR NEHÉZ MUNKÁJA:

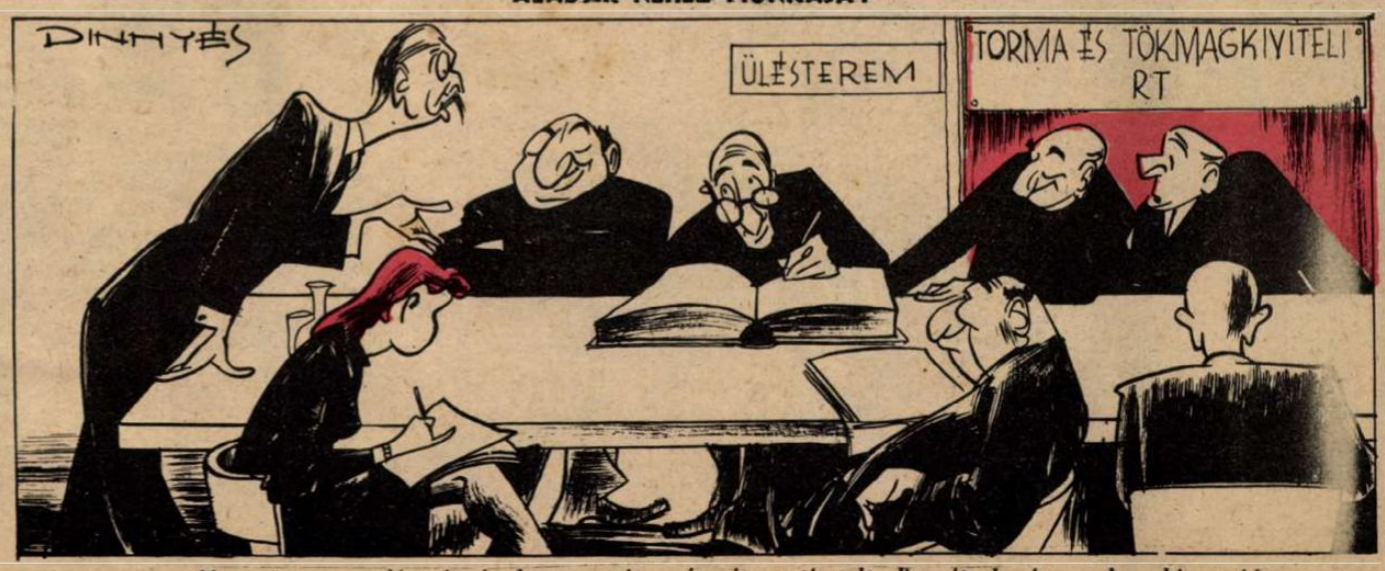

— Megnyitom az ülést és átadom a szót azén igen tisztelt Bernát barátomnak, aki majd megmondja, hogy én mit akarok mondani...

HALOTTAK SÁNCA... Szörnyű volt a harc a szebasztopoli erdőben. A szovjet lövészárok géppuskás és kézifegyveres katonáit örökre elpihentette a német kézigranátos osztag rohama...

ELESETT SZOVJETGÉPPUSKÁSOK a keleti front középső szakaszán. A rohamcsapatok parancsnoka szétlöri a vörösök fegyvereit.